

3 Cena numeru **3**
centy
Wszystkie kserografy
i drukarnie w Krakowie
PRENUMERATA
miesięczna w Krakowie już
i dostawa do domu K 190
za powiatem.
opraczyła postawka K 190
Prenumerata za granicę
mk. 150, fr. 2, zł. 1.
Przedstawiciel w Krakowie
nabywał można we wszyst-
kich agencjach piwa i na
wszystkich dworcach kolej.

Z 5 DODATKAMI:
ROMAN I POWIEŚĆ
(3 razy w tygodniu)
TYDZIEŃ
HUMORYSTYCZNY
(co tydzień)
PRAKTYCZNA
GOSPODYNI
(co tydzień)

NOWINY

DZIENNIK POWSZECHNY

OGŁOSZENIA
za wiosną po 15 k. za
kubę w tygodniu raz po
12 k. Artykuł ogłoszenia po
4 k. od wyrazu (niezależnie
50 k.). Nadawca za wiosną
po 10 k. Spółka na każdej
stronie po koron 6.—. Za-
łączniki K 50.— za tydzień.
Opłata za ogłoszenie było
Biuro dzienników i ogłosze-
nia Mariana Huczyńskiego
w Krakowie, Jagiellońska 7
Adres telegraficzny: **NOWIN**
ulica Gdanską 18 otwarto
godz. o 7 rano do 7 wieczorem

Redakcja i Administracja: Kraków, ul. św. Gertrudy 10. Telef. 349 „Nowiny” wychodzą o godz. 1 1/2, popoł. codziennie z wyjątkiem świąt.

Malowane strachy.

Kraków, 9 listopada.
Dzienniki dzisiejsze są pełne alarmów i
szczęko broni: wywołują one znów *widmo*
wojny światowej, gdyż nadzieja, iż wojna bał-
kańska da się zlokalizować, tak samo zanikła
prawa za ostatnie. Austria bowiem
założyła stanowczo *wół* przeciw dążeniu Ser-
bów do zajęcia portu na wybrzeżu morza
Adrytyckiego, Serbia zaś obstaje przy tem
żądaniu. Za Serbią stoi Rosya i Fran-
cya, za Austryą Niemcy i Włochy, a nawet
Anglia aprobując stanowisko Austrii. Austri-
acki poseł w Belgradzie Ugron zawiódł dziś
Pasiczowi coś w rodzaju ultimatum ze stro-
ny Austrii. A ponieważ rząd serbski oświad-
cza, że od żądania portu nie odstąpi, kon-
flikt europejski jest nieunikniony.
Tak piszą dzienniki, tak grozi dyploma-
ci — i gdybysmy wszystko, co pisałobyśmy
dzienniki, inspirowane przez rządy, piszą, a
dyplomaci mówią, chcieli brać za dobrą mo-
notę, wtych wojny światowej groziły lada
chwila.

Ale te strachy są malowane. Zastanowimy
się bowiem jono: z powodu jakiegoś niedziej
nadmorskiej nieścisłej, jakiegoś portu San-
Giuvani di Melua, Durazzo czy Alaseno na
który Serbia ostaje sobie szczy, miałyby *dzie-
nić* miliona austriackich, niemieckich, rosyj-
skich i francuskich żołnierzy ruszyć w bój?
Podobnego absurdu nie podobna sobie wy-
obrazić. Konflikt między Austryą a Serbią
o port adrytycki — może rozpaść brzyz
w prasie, której groziły ton ma nastra-
szyć przeciwników, może poruszyć całą dy-
plomacyą świata, może wywołać dziesiątki
not i ujawnić konieczność zwołania konfe-
rencyj i kongresów: ale do konfliktu or-
ężnego nie doprowadzi. Podobnego
nonsensu żaden naród nie zdołałby i za-
den rząd nie mógłby usprawiedliwić.

Żądanie portu adrytyckiego jest za stano-
wiska Serbii zupełnie uzasadnione, zaś ra-
cjonalności argumentów, jakimi Austro-

Wedry motywują swój stanowczy sprzeciw,
nie łatwo uznać przychodzi. Faktowi, że Ser-
bia po wojnie będzie państwem, przedsta-
wiającem istotną siłę, Austria żadną miarą już
nie przeskodzi.
Austria oczywiście może Serbii utru-
dnić rozwój, może nie dopuścić do zbyt
wielkich terytoryjnych nabytków Serbii: ale
czy taka polityka ułatwi dobre handlowe
stosunki i czy przeciwie w niezadowolonej
a zatem o Rosję opierającej się Ser-
bii, nie wytworzy źródła stałego niebezpie-
czeństwa dla Austrii na południu?
Nie należy kwestyi, że stanowczo stano-
wisko Austrii odnosić Serbie od morza Adry-
tyckiego. Austria przeciw Serbii wygra
obecnie Albat czy kórk, Albatczyk Izmil
Kemal jest teraz *persona grata* w Wiedniu.
Utworzenie królestwa albańskiego, zostające
go pod wpływem Austrii, będzie — na ra-
zie — kontrwagą przeciw Serbii.
Ale polityka, która Słowian bałkańskich
w dalszym ciągu zrażać będzie do Austrii,

Rzeź w Konstantynopolu.

Egzekucja kobiety szpiega w Zofii.

NAJLEPSZE
ZEGARKI — ŁAŃCUSZKI —
PIERŚCIONKI ZERZYCZYNOWE I SŁUBNE
orcz wszelkie wyroby złote i srebrne poleca **NAJTANIEJ**
Emil Goldwasser w Krakowie obecnie tylko

PAMIĄTKI z Krakowa

Bieloki, Broszki patryoty-
czne. Kasetki, Papierońnice,
i różne wyroby platerowane
z widoczkami Krakowa.

Grodzka Nr. **25**

Dziś
numer zawiera
16 stron
z dodatkami
Romana i po-
wiści.

TELEFON 2391

jest polityką krótkowzroczą. Austria zawzięta się spóźnia; i obecnie, jak się zdaje, nie potrafi ani w swej wewnętrznej ani w zewnętrznej polityce zastosować się do zmiennej sytuacji.

Austria wobec problemów.

Ze strony poważnej otrzymujemy szereg artykułów, oświetlających w interesujący sposób obecną sytuację.

I.

Austrii brak między stanu — Odtąd o meżach stanu, o ich sile, o ich znaczeniu się powtarzają faktery komuny, bo, albo zadany od jednego człowieka dokonana dzieła, które nie jest możliwym bez współdziałania zbiorowego, lub przypisyjmy jednemu człowiekowi dokonanie wielkiego dzieła, zapominając, że ono powstało dzięki zbiorowemu poparcu.

Największy talent polityczny zgnie bez ceka, jeżeli mu przypadał szcaci los uderzenia w pustkę, a wiele spraw mierny talent, jeżeli zero cel był od dawna celem wiary. Największym meżem stanu jest żywota idea. Takiej idei Austria nie miała. Dla Austrii przed r. 1866 był od Maryi Tereszy idea, zbierający legat, prowadzący w Niemczech. Za Habsburgami stała siła, jaka mogła dać Austrii z małżeństwa i dziedzictwa.

O roku 1866 powstała pustka. W to puśnik starano się stawiać Beusta, „friedriches Nebeneinander” — które wtedy przemieniło się w zaręta walki zaciekłych Niemców ze Słowianami i w brutalną madyaryzację Słowian południowych. Ta walka zyskała szczególne na napięciu i na zaciekłości od czasu przymierza z Niemcami, a właściwie z Prusami.

Austria też pozyskała sobie najsprawliwiej przydomek próchna. Nazwę tę i jej utracie wyjednawła Rosja, a ona, bardzo wielu u nas bezmyślnie ją powtarza.

Tymczasem od r. 1866 wielkim celem i zadaniem Austrii powinno było być skupienie uczynliwych Słowian szczera otwarcie. Czy nikt o tem nie myślał? Myślano, pisa-no i mówiono — ale to wszystko dopiero kilkietkato w mesach. Historycy i publicyści słowianscy głosili o Austrii jako o jedynej, która pod Habsburgami może się stać państwem słowiańskim, nie negując bynajmniej stańowiska austriackich Niemców.

Rozpoczęłyby się równocześnie kampania z Rosją, nie armatami i milionami chrój-czych, ale milionami wiewłów, którzy z zapa-tem i wytrwałością do tego celu dążyli. Myśl taka po r. 1866 graniczyła jednak z miron-tem — Słowianie bowiem austriaccy nie byli bynajmniej jeszcze materjałem gotowym i rzeczywistym potrzeba do tego było nie jed-nego meża stanu, ale wielu, którzy wielki cel mając na oku, dążyli do niego z przyczornością i wytrwałością. Czy i kiedy przy-jdzie czas na takiego meża stanu w Austrii, na to trudno odpowiedzieć, na razie jednak nie ma dla niego miejsca, bo w tych wa-runkach jest tylko miejsce dla politycznych dubiaczy, a raczej dla takich tylko polity-ków, którzy dążyć wiela sprawę, pod zna-kiem prawdy i ciekichan, czy szukają „con-temto cordiale” z Rosją, czy bandowych wyprawy na Balkanie, to wszystko jest z dnia na dzień pracą kantuzysty, a nie meża stanu.

Obecnie odywają się poważne głosy, że hr. Berchtold okazał się słabą głową; tym-czasem hr. Berchtold nie jest ani słaba, ani

mocną głową, ale jest austriackim dyploma-ty, dla którego do żadnej kreacyi nie ma po-la.

Dyplomacja austriacka prodjuje przed in-neimi niespolnita nieznamośćą stosunków zagranicznych, a to tylko dlatego, że inter-esa Austrii bywały zbyt male, aby mogły być dla czujności bodźcem. — Austria nie posiada miliardów słowackich w obcych walorach, nie kolonizuje, drogę światowych nie buduje, nie zakłada wielkich faktory handlowych.

Ambasador austriacki ma za zadanie być miłym i lubianym na dworze, na którym jest niewyuztecznym. — Niezajomość, a raczej nietroszczenie się o znajomość stosunków zagranicznych, nie jest zresztą przywilejem wyłącznie dyplomacji austriackiej, bo w o-statnich wypadkach na Balkanie okazało się, że i zawołany niby dyplomatom obcych państw, zaskoczyły wielkie niespolnita.

Z pola wojny.

W ciągu dzisiejszej nocy nadeszły nastę-pujące depesze z pola wojny:

Przed obsadzeniem Konstantynopola.

Wiedń. „W. Allg. Zig.” dowiaduje się z kół dyplomatycznych, że państwa bałkań-skie mają zamiar bezwarunkowo przeprowa-dzić prowizoryczne obsadzenie Konstantyno-pola. W tem obsadzeniu wezmą udział obok wojska bułgarskiego także oddziały serbskie i greckie. Istnieje zamiar w obecności wojs-kowych reprezentantów Bułgarii, Grecji i Serbii odprawić uroczyste nabładoństwo w przemianowaniu na hośdki meczetu Zofii. — Ostatnia msza odbyła się tam 29-go maja 1453 r.

Belgrad. Twierdzą tu, że król Fardy-naud zdecydowany jest w Konstantynopolu koronować się jako cesarz Symeon II.

Nawolany do obrony.

Konstantynopol. Dzienniki wczorajsze wyzwały do obrony Konstantynopola 4 wy-stąpiła z madyaryczką gorącym apellem, do przytroczenia ludności. W miejscu, gdzie za-wszędą są podane ceny abonamentu i anons-ji, pisze „leui Gag.” tłumnym drukiem: „Mi-litaj i świat islamski w niebezpieczeństwie, sułtan i cały dom cesarski zaprzysięgli, że opanują swe życie. Europa może wszystkie traktaty zniszczyć, ale my nie pozwolimy niewiadał ani Koranu, ani historii Turcji i Grecji; wezry, ministrowie, armia i naród przysięgli przelać ostatnią kroplę krwi.” W artykule wstepnym wyzwa to samo pismo Ottomanów, aby przeszkodziły wkróceniu Bułgarów do Konstantynopola i zatknięciu krzyża na łgcie Zofii.

Dzienniki wyzwiają wszystkich obywateli spenyonowanych, aby wrócili do czynnej służby, jako że wszystkich meczyży, aby jako ochotnicy utworzyli korpusy obronne. Kilka ulomów udeją się na plac wojny, aby tam walczyć w wojsku wczucia religijne.

„Tanin” dowiaduje się, że sułtan wyzwał Mahmuda Szeketa baszę na inspekcję armii. Według dzienników, główna kwatiera turcka została z powrotem przeniesiona do Czorii.

O ostatniej obronie.

Konstantynopol. „Tanin” sądzi, że mo-żliwym byłoby urządzić jeszcze jedną lin-ji obronną San Stefano — Czokmedze — Klatana. Cała ludność Konstantynopola musi wziąć udział w budowie tej linii obronnej, która udeży zaopatrzyć w armaty. Należy zorga-

nizować narodowy korpus obrony, a nie spacerować po ulicach Stambułu. Wszyscy muszą walczyć, gdyż jest prawdopodobnem, że jest to ostatnia walka, która w Europie prowadzić.

Znany szef Arabów Ibn Reszdy wystoso-wał do wielkiego wezyra list otwarty, w którym owdawca, że Arabowie gotowi są do-tarczyć Turcji 50,000 jeźdźców.

Aż do wyczerpania.

Londyn. „Daily Chronicle” donosi z Kon-stantynopola: General Kad basza i inni ge-nerałowie są za prowadzeniem wojny aż do wyczerpania. Oczekują nowych wojsk z Azji.

Nedza.

Konstantynopol. Wielu chłopów mu-zulmańskich niecia tu że wsi zajętych lub zagrożonych przez Turków. Na plac Sirke-dži w Stambule stoja w długich szeregach wozy z pakunkami i zwierzętami domowymi. Między wozy przeciskają się kobiety i dzieci, i wszyscy przedstawiają obraz strasznej niedzi. Znacza część chłopów udeją się do Malej Azji.

Sułtan uciekinie.

Londyn. Z Konstantynopola donoszą, że w pałacu sułtana panuje ogromna panika. Nieprawda jest, jakoby sułtan już wyjechał, jednak wszystko jest przygotowane do ucie-ki sułtana i haremu. Cały dwór udeją się do Bruszu. W haremie panuje ogromna pa-nika. Wielki wezry pojawia się codziennie u sułtana i ludzi go nadziejami zwycięstwa, których sam bynajmniej nie podziela.

Pod Rodosto.

Konstantynopol. Generallissimas Nazim basza telegrafuje. Szwadron jazdy bułgar-skiej, który przedzierał okędj rekona-sion, został w oddaleniu 6 km. od Rodosto odparty przez Turków. Bułgari stracili pię-ciu kawalerzystów.

Przed zdobyciem Adryanopola.

Konstantynopol. Dzienniki turckie o-głaszają prywatne depesze z Adryanopola, według których garnizon turcki przedsi-ewzięt ogólną bitką słućweczną) wycozcę. Turcka artylerja z fortei Jactepa ostrze-lwała bułgarskie pozycje koło Marasz. Buł-gary załadali posiłków, jednakże przesze-dzono ich nadejdzie. Ogień turckich zmuszył bułgarskie armaty i skład środków żywności. Turcki balon dokonał okędj wlotu dla rekonesansu.

Poddanie się Salonik.

Parż. Agjencya Havasa donosi z dnia 8 bm. z Aten: Wojsko greckie przybyło pod Saloniki. Następca tronu Konstantyn wezwał miasto do poddania się. Sądzą, że Turcy nie będą stawiali oporu i Grecy jeszcze dziś wkroczą do Saloniki.

Ateny. (Aj. Ateńskie) Nadeszła tu wiadomo-ść o zajęciu Saloniki. Miasto ułimnowane.

Parż. Agjencya Havasa donosi z Aten: O godz. 6:30 wczorzym Grecy zajęli w poludnie Saloniki.

Zwycięski marsz Serbów.

Serawje. Wczoraj po południu regular-ny oddział polubki serbskiej z 4 bańkami wkroczył do Priboi w sąduku nowobazar-skim tuż nad granicą austriacką. Wstunek zawartego przedtem układu szarcuła zaboga turcka opuścia miasto nie stawiając oporu. Serbscy meczykarzy wyszli na spotkanie wojsk serbskich.

Pod Skutari.

Parż. Agjencya Havasa donosi z Cetynuj: Bédacy w odrocio oddział czarnogórski od-

Cennik

IZBV handlowe przys. w Krakowie.

1. data wyjęcia
Inlejszacja Nea
s.g. 19 w pol.

Wakuly

100-35
25-50
25-50

Wakuly

100-35
25-50
25-50

Wakuly

100-35
25-50
25-50

Wakuly

100-35
25-50
25-50

Głedda zhożowa.

Redagant.

Dr. S. listopada.

Tęrg obczony.

1. Assencia na pa-

3000; przesła-
na kwiecień 10

1178 do 1179;
tylo na październ-

1000 — 6000;
na kwiecień 10

10-41 do 10-42;
wielkonia październ-

10-71 do 10-72;
na kwiecień 10

10-71 do 10-72;
na kwiecień 10

10-71 do 10-72;
na kwiecień 10

10-71 do 10-72;
na kwiecień 10

10-71 do 10-72;
na kwiecień 10

10-71 do 10-72;
na kwiecień 10

10-71 do 10-72;
na kwiecień 10

10-71 do 10-72;
na kwiecień 10

10-71 do 10-72;
na kwiecień 10

10-71 do 10-72;
na kwiecień 10

10-71 do 10-72;
na kwiecień 10

10-71 do 10-72;
na kwiecień 10

10-71 do 10-72;
na kwiecień 10

10-71 do 10-72;
na kwiecień 10

KSIEGARNIA Polska i Skład Nut FR. EBERTA w KRAKOWIE ul. Floryańska L. 35. — Stacya kolei elektrycznej.

Książki szkolne

Matr., alfab i słown. Podręcznik do szoty przymi-
wacza i objaśnienia do klaszów polskich i obcych. Szko-
ła letopisy i różne instrumenta posiada w znaczny zapas.

SWIĘŻO WYDANY

Przewodnik po Tatrach

Chłimowski, 32 s. III 4. — I 2. — II K 32. IV K 3.

SAMOUCZEK

JĘZYKA ESPERANTO

Kronenberg, 32 s. IV 4. — I 2. — II K 32. IV K 3.

Przy zamówieniach z prowincji należy dodać w przeliczeniu jakiego czasu zamówienie ma być uskutoczone.

Syzykaci omicy
 (St.) - ozadanie z targu
 Zbozowego w Krak-
 wie na listopada z dnia
 8 listopada.
 (St.) - ozadanie z targu
 Trzodek (około 1000) -
 przydzial z zabito-
 rowi w dniu 10.11.12
 w Krakowie.
 (St.) - ozadanie z targu
 Trzodek (około 1000) -
 przydzial z zabito-
 rowi w dniu 10.11.12
 w Krakowie.
 (St.) - ozadanie z targu
 Trzodek (około 1000) -
 przydzial z zabito-
 rowi w dniu 10.11.12
 w Krakowie.

pari atak Turków, którzy wyszli ze Skutari i w porządku się cofali.

Wiedeń. Ostatni przygotowania do głównego paktu na Skutari są już ukończone. Mimo 8-dniowych deszczów przetransportowano na pole operacji armaty, amunicji i środki żywności. Także artyleria znajduje się na dobrych pozycjach. — W ostatnich dniach miały miejsce nad Bojaną i Driną drobne potyczki.

Zatarg konsula austriackiego w Serbii.

Wiedeń. Do „Zeit” telegrafują z Belgradu: Rząd serbski otrzymał doniesienie, jakoby austriacki konsul w Prizrenie Oskar Prochaska popadł w zatarg z zalogą serbską. Prochaska miał do serbskich żołnierzy strzelać. Władze serbskie rozciągnęły nad nim straż militarną. W oficjalnych kolach serbskich zarzuca mu, że Artautów podburzał do oporu.

Rzecz o zabiegach dyplomacji. O rozbiór Turcji.

Londyn. „Daily Chronicle” ogłasza nowy plan związku bałkańskiego w sprawie podziału zdobyczy. Bułgaria liczy na cały wybrzeży okręg łącznie z Tracją i linią na wybrzeżu egipskim, Serbia otrzymała na terytorium wzdłuż doliny Wardaru aż do Salotyka, a więc większą część Macedonii. Północna granica Grecji łączącej się będzie z nowym serbskim terytorium niedaleko Sateonik. Czarnogóra otrzymała na Skutari. Co do Albanii niema jeszcze decyzji. Okręg nowohabarski zapewne za dostanie się Austrii. Rumunia liczy na pas kraju nad Czarnym morzem ze Silyrią, a Rosja liczy na wolny przejazd przez Dardanele.

Stanowisko trójprzymierza.

Berlin. Binaro Wolff donosi: Wzrost włoskiego ministra spraw zagranicznych San Giuliano, który w tutejszych miarodajnych kółkach jest dobrze znany, miała na celu zupełnie wyjaśnienie wspólnego zachowania się Włoch i Niemiec wobec położenia na Wschodzie. Podczas obiad, przy których także wielokrotnie był obecny austro-węgierski ambasador, osiągnięto zupełną zgodę sprzymierzonych rządów, zwłaszcza, że nie chcą mieszzać się do rozwoju wypadków na Wschodzie, dopóki o to nie będą prozane lub nie będą dotknięte specjalne interesy. Łączno postanowienie sprzymierzonych uchwala im serdecznie przyjąć wyrok sądu międzynarodowego, z którym i Niemcy osobno i łącznie wyrażają zgodę.

Żądania serbskie.

Wiedeń. Korespondent belgradzki „N. fr. Presse” podaje rozmowę z prezydentem gabinetu Pasiczem, który wstępnie wyraził radość z pojednawczego tonu *exposé* hr. Berchtolda, żali się jednak, że interes austriacki, o których minister mówił, dotąd nie zostały jasno określone. Serbia musi mieć port nad Adriatykiem; om dżi-sintek tak znajduje się ona w kolinitie, tak zamknięta jak żądze inno państwa w Europie. Pasicz w niezamym rzekomo wywołuje twierdzą, że wszystkie porty, do których Serbia dąży, nie są albańskimi, ale że historycznie należą do Serbii. Co się tyczy porozumienia istniejącego między Austrią a Włochami co do Albanii, nie należy zapominać, że odnosi się ono do *status quo ante*, że więc nie powinno mieć zastosowania w danej chwili. Ludki bałkańskie oczekują, że Austro-

Węgry przez zycieliwosć zechcą pozyskać sobie sympatyje państw bałkańskich.

Anglia w obronie Albanii.

Londyn. Tutejsza prasa zachowuje się wobec żądań serbskich odporncie. „Daily Graphic” nawet wprost ostrzega Serbów przed obstawianiem przy pretensjach do Albanii. Albańczycy mają tu same prawa jak Serbowie. Bułgarzy i Grecy. Jeżeli Austro-Węgry poprą Albańczyków, będą oni mieli za sobą całą sprawiedliwie myślącą Europę.

Ruchy polityczne austriackiej.

Berlin. „Lokal-Anz.” donosi z Konstancynopola, że część eskadry austriackiej, wysłanej do Konstancynopola, otrzymała rozkaz powrotu na Adryatyk. Wiadomość ta jest niepotwierdzona, jednak jeżeli się sprawdziło oznaczałoby chyba, że eskadra uda się ku portom, które żąda zamierza Serbia.

O niezawisłość Albanii.

Wiedeń. Do Wiednia przybył przywódca albański Izmail Kemal bej. b. poseł do parlamentu tureckiego. Zamiarom jego jest uzyskać poparcie Austrii dla dążeń autonomistycznych Albanii.

Kemal wylicza, że przyszła Albania miałaby 2 1/2 — 3 milionów mieszkańców i składałaby się na z całego wajułetu Skutari, z albańskiej części Janiny i Monastiry, zachodniej części sandżaku Monastyr aż do okolicy Ochrydy, dalej Gibra, Elbassan, sandżaku Ipek-Diakowo, sandżaku Prizren i części sandżaku Skopje. Głównym miastem byłoby Elbassan. (Albański polityk odbiera tedy Serbii prawie całe zdobycie przez nią terytorium.) Izmail Kemal jest obecnie narzućmiem w rękach Austrii, która go wygrała przed Serbią. *Przyp. red.*

Konstancynopol dla Rosji?

Petersburg. „Now. Wremia” dowiaduje się z autentycznej strony w Zolii, jakoby Bułgarzy mieli zamiar zająć Konstancynopol tylko w tym celu, aby go oddać Rosji w dowód wdzięczności za poparcie w obecnej wojnie.

Polscy delegaci o sytuacji i o wyłączeniu.

Polityka zagraniczna Austrii nie może być nadal bez zgody austriackiej prowadzona. Ostrzeżenie pod adresem hr. Berchtolda.

Na wczorajszym posiedzeniu komisji spraw zagranicznych austriackiej delegacji, w dalszym toku dyskusji nad budżetem ministerstwa spraw zagr. — polscy delegaci wygłosili stanowcze przemówienie, zaznaczające lojalność, choć ze względu na sytuację ogólnie, zapatrywania polskie na politykę Austrii i sojuszu z Niemcami.

Mowa Stapińskiego.

Polscy naród powiada z prawdziwą sympatyą wysłowienie się chrześcijańskich ludów słowiańskich z pod jarzma tureckiego. Zwiększona ogromnie wakatok wielkiego położenia i wojkowego powodzenia pewność siebie ludów przejawiać się będzie także w niezawisłości będące postronnych. Polityczna roztropność nakazuje niewątpliwie nowym państwom Bałkanu szanować słuszne interesy monarchii austriackiej, zwłaszcza po doznanej od niej zycieliwosci, oraz wywiesić standard

religijnej tolerancji i strzedz prawa kościoła katolickiego.

Polscy delegaci przyłączają się do życzeń większości delegacji, aby kierownictwa polityki zagranicznej powiodło się te sprawy uregulować ostatecznie w sposób pokojowy z korzyścią dla interesów austriackich. Polscy delegaci, zgodni ze swą narodową tradycją, uważają za rzecz słuszną spełnienie życzeń Albańczyków co do ich narodowej niezależności. Polacy popierają uislenie opinii, na którą z wielu stron położono nacisk, że koniecznem jest, aby polityka państwa uwzględniała zyczenia interesy raszych południowych ludów. Wewnętrzna polityka musi się stosować do polityki zagranicznej i t.i. może także na polu państwowym i hołdować dożnościom antislawiańskim. Nie-stety, tej naturalnej i niezaprzeczalnej reguły nie przestrzegają politycy kierownictwa urzędu zagranicznego, co musi imie donieść, zapewne niezamierzone następstwa.

Bitność silnej armii i mocerstwo stanowisko Austro-Węgier były dla polskich delegatów z dawien dawna politycznem i narodowem przykazaniem.

Polacy uważają się zawsze za równobowiązanych, ale też i za równoprawnych obywateli tego państwa: żywili i żywią największą miłość i czesć ku osobie naszego szczydowego monarchy i wierność ku dynastyi uznają za najważniejszą czynnik w państwie, odważając się w niemobici. Te uczucia były także obok politycznego punktu widzenia powodem, że delegaci polscy popierali chętnie trójprzymierze w latach osiemdziesiątych a i później mimo dużych sprzeciwów, nie zwalczali go wprost. Jeżeli też władza popierała naszą politykę trójprzymierza, to tylko w tym wypadku, jeżeli ten stosunek spójniejszy i oparta na nim polityka zagraniczna przyjęła będą przez polską opinię publiczną z sympatją, a przynajmniej bez silnego protestu. Głównym też warunkiem tego poparcia musi być szanowanie uczuć Polaków przez spzymierzonych.

W najtrudniejszych warunkach mimo praktycznej ostroży o wyłączeniu, popieraliśmy politykę przynajmniej z Niemcami lojalnie ze względu państwowych. Nie moglibyśmy jednakże tego nadal czynić, jeżeli cała nasza opinia publiczna zraniona będzie głęboko w swoich najświętszych uczuciach skutkiem drażliwych zarządzeń i aktów gwałtu, stosowanych przez rząd naszego sprzymierzonego wobec Polaków. Trudno byłoby, ażeby utrwalenie i zabezpieczenie warunków przynajmniej nie mogło być więcej wartem, jak wypowiedzenie kilku polskich wiesielców dżur z ich ojczyzny Polak. Z największym naciskiem musimy naszenemu urzędowi spraw zagranicznych oświadczyc, że zagraniczna polityka nie może być nadal bez zgody austriackich Słowian prowadzona.

Co do zapatrywania austriackich Słowian na pruską politykę wyłączenia, nie może być wątpliwość po manifestacji w austriackim parlamencie w r. 1908. Należy zresztą mieć na uwadze, że wielkich historycznych wydarzeń na polu państwa nie będzie miało za osłabianie świata słowiańskiego, że zatem teraz jeszcze bardziej, niż pierwiej, utrzymania wstrętności dla Słowian polityki przymierza byłoby niemożliwym.

Mamy nadzieję, że urząd spraw zagranicznych nie tylko zrozumie, ale i uwzględni nasz stanowisko i że jeszcze w ostatniej chwili uli się zapobiedz groźnemu podkop-

Dom komisowy i spedycyjny Zakład przewozu mebli
 pod firma
L. Zawadzki & J. Bulicz
 w Krakowie, ulica Bracka 5. Telefon 2460.

Wykonuje wszelkie spedycje kolejowe, ocenienie przesyłek, przewozy mebli w mieście i na prowincji patentowymi wozami, przyjmuje na przechowanie urzędzenia domowe. 1024

W sobotę
9-go listopada
**Złote
wieży**
ostat w 6 akt
M. Cegół
scen. p. Zy
scen. Auguś
L. Rydel.

DOBRY:
gramm I.
Ryglie
Bona
Kosmowska
gramm Angot
Adamiowicz
Anna Anna
Olśko
Mielogowski

Spymierński
Santel M.
Słowacki, bisk.
Krawicki

K. Brandt
X. Dudański, bisk.
Kosmowski
X. Dudański, bisk.
Kosmowski

X. Zardzewski
X. Zardzewski, bisk.
Krawicki
X. Zardzewski, bisk.
Krawicki

Jan Tarnewski
Stanisławowski
Wojciech Kmit, wo-
jewoda Krak.

Jedynowski
Jan Tenetyński
Kosmowski, sand.
Krawicki

Jan Tenetyński
Kosmowski, sand.
Krawicki

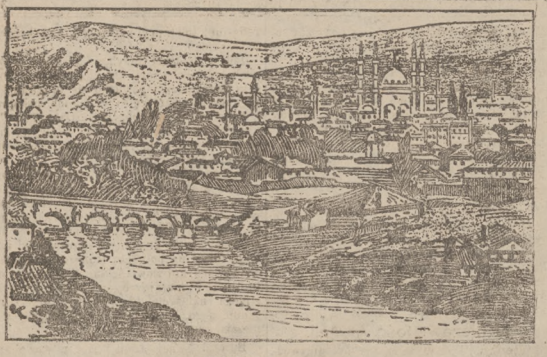
L. Solski
X. Mielogowski, bisk.
Krawicki

Maryjański
X. Mielogowski, bisk.
Krawicki

Kosmowski
Barbara z Ka.
Mielogowski, sand.

Jarszewski
Jerzy Honzowski, J.
Nowicki

Krawicki
Stanisław Kosmowski,
maryjański

Widok Adrianopola.

niu stosunku do sprzymierzenia, a to że względem na doniesie polityczne interesy. Spodziewamy się tego również wobec Italii, w wybitni mówcy stronników niemieckich w praskiej Izbie posłów i panów zapatrują się na wywłaszczenie tak samo jak my.

Na wyrody del. Słupiańskiego trzewiali po swojemu delegat Lewicki i Woli, poczem zabrali głos del. Idrzejewicz. Opiernak o zarzuty del. Lewickiego, który skazywał się na rozkomych niek Rulinów przez Polaków.

Przechodząc do omawiania stanowiska Polaków w monarchii, oświadczają, że Polacy zawsze występowali w obronie monarchistycznego stanowiska monarchii. W latach osiemdziesiątych oświadczali się za trójprzymierzem, a kiedy przesiadawanie naszych rodaków w Pruskiej przybrało ostrzejsze formy wystąpiłi przeciw tym zarządzeniom.

W ostatnich czasach zaszły wypadki, które głęboko ranią uczucia narodu Polaków. Wobec zastosowania w Pruskiej wywłaszczenia polskich dóbr czują się Polacy zmuszeni podnieść głos protestu. Jeżeli by ta polityka dalej miała być prowadzona, musielibyśmy się oświadczyć przeciw obecnemu kierunkowi naszej polityki zagranicznej. Protestujemy przeciw wszelkim poglądzeniom naszej lojalności względem monarchii, które zawładnięciu uznaniem naszych narodoży praw i w obronie które zawsze będziemy występować. Z tego punktu polityki nie zejdziemy nigdy.

Co słyszać w mieście?

Kraków, 9 listopada.

O połączenie Podgórza z Krakowem. Burmistrz m. Podgórze nadesłał wczoraj na rzecz prezydium m. Krakowa projekt warunków przyłączenia Podgórza do Krakowa. Projekt nacechowany jest żywciością dla idei połączenia się obu miast, a warunków mniej więcej odpowiadają przegłosowaniu i przedłożeniu przez m. Kraków gminie podgórskiej. Nastąpił więc znaczne zbliżenie, które niezawodnie doprowadzi do utworzenia jednej wielkiej gminy. Obecnie projekt podgórski przedłożony będzie krakowskiej komisji dla rozszerzenia granic Krakowa; następnie odbędzie się wspólna

konferencyja delegatów wydziału krajowego oraz obu gmin, a po osiągnięciu porozumienia projekt zostanie przedłożony pełnym radom obu miast do ostatecznego zatwierdzenia.

Tow. Zaliczkowe. Na wczorajszym walnym zgromadzeniu Towarzystwa Zaliczkowego w Krakowie, odbyłm pod przewodnictwem prezesa dra Stanisława Malkiewicza, dokonano na podstawie zmienionego statutu wyboru nowego zarządu, w skład którego weszli: jako członkowie Rady nadzorczej pp.: Reichert E., Olszaniecki L., Stasiak T., Winkler W., Zeleński St., jako członkowie komisji rewizyjnej pp.: Mikucki J., Nycz St., Waleczak M., zastępcy pp.: Juriewicz Zenon, Kirehmasjer Z., Szyngłarski Wl.

Z Tow. muzycznego. Z powodu koncertu jubileuszowego dyrektora konserwatorium p. Zeleńskiego d. 22 bm, zaprasza dyr. Nowowiejski do licznego współzwiązania członków chóru Tow. muzycznego, chóru akademickiego i „Lutni” na próby każdej srody i soboty o godz. 6-tej w sali prób Tow. muzycznego.

Fundusz zapomogowy dla rekozdzielców im. b. p. M. Dattnera. Rodzina oraz grono przyjaciół b. p. Marjony Dattnera postanowiło uczcić pamięć zmarłego prezydenta Izby handlowej przez utworzenie funduszu, którego odsetki użyte być mają w każdą rocznicę śmierci na zapomogę dla podopiecznych rekozdzielców krakowskiego. Rodzinnicowemu wsparciu zostaje poruczone Izbie handlowej i przemysłowej w Krakowie.

Na ten cel złożyli dotąd: Rodzina zmarłego 1000 K i pp. Epstein T. 100 K, Ederowicz J. K. 100 K, Bazes G. 100 K, Wachel B. 100 K, Tarliński dr. Z. 100 K, Judkiewicz J. 50 K, Rimler H. 50 K, Urzędniczy biura Izby handl. 50 K, personal biura Izby handl. 30 K, Z. Mendelberg 100 kor, Złanowicz Zs. 30 kor, Landau dr. Ratal 100 kor, Wirma Falter i Dattner 500 kor, Benis dr. Artur 100 kor., Tilles dr. S. 100 kor., Epstein Juliusz 100 kor., Bank galicyjski dla handlu i przemysłu 100 kor.

Dalsze wkładki, których wykazy będą ogłaszane, przyjmują prezydium Izby handl. w Krakowie.

Poranki muzyczne. W celu zaznajomienia szerokiego ogółu z przedstawicielami muzyki klasycznej, Uniw. ludowy urzęduje sze-

reg niedzielnych poranków muzycznych w sali prób Tow. muzycznego (pl. Szczepański 1 II piętro). Na program złożą się wykłady prof. konserwatorium, dr J. Reissa i ilustracja muzyczna p. T. Raczynskiego, ucznia prof. Ebella.

Pierwszy poranek, poświęcony muzyce Haydna, odbędzie się w najbliższą niedzielę, dnia 10 bm, o godz. 11 przed południem. Karty wstępu po 40 hal. (dla członków Uniw. lud. po 20 hal.) są do nabycia wczelniej w Czytelni Uniw. lud. Szewska 16.

Oddział konny „Sokola” Urzeczyście otworcie oddział konnego „Sokola” nastąpi w niedzielę 10 bm. O g. 9 rano wymarsz oddziału pieszo z ujeżdżalni przy ulicy Smoleńsk na nabożeństwo, które odprawi się w kościele OO. Kapucynów. Pochód odbędzie się z muzyką i przy udziale „Sokola” pieszego ze sztandarem. O godz. 10 poświęcenie ujeżdżalni. Zakończy wymarsz oddział konnawy.

Słow kat „Praca” urzęduje dnia 10-go bm. w sali domu robotniczego przy ul. św. Tomasza 37 dla członków i ich rodzin, oraz dla swoich gości przedstawienie amatorskie. Na program złożą się komedje: „Werbeld domowy” i „Chirapanio z rozkazem. Następnie odbędzie się zabawa taneczna. — Początek przedstawienia o godzinie wpół do 7 wieczór.

W Klubie rękodz. mieszczańskim odbędzie się w dniu 10 bm. wieczorek, na który złożą się: śpiew, deklamacja, monolog i obrazek Ludowy Wl. L. Anczyca „Lubowianka”. Po wieczorku zabawa z fajerkami. Ony wstąpią następnego wieczorku o godz. 7 wieczór w Czytelni kobiet zart pogadankę w poniedziałek d. 11 bm. ks. Lenard „O wojnie bałkańskiej”. Ksiądz Lenard przybywa właśnie z poludnia, gdzie był świadkiem wybuchu wojny. Wieczór poniedziałkowy będzie zarazem uczczeniem chorwackiego gościa. — Wstęp dla członków wolny, dla gości 30 halery.

Związek pracy polskich kobiet n-rzędza Walne zgromadzenie d. 11 listopada o godz. 4, w sali Tow. technicznego przy pl. Straszewskiego 28 II p. Na porządku dziennym I referat „Znaczenie kobiety w gospodarstwie narodowym, a Związek pracy polskich kobiet, — 2) wybór Rady nadzorczej.

Wiec Kupców. Dnia 17 bm o godzinie 11 rano odbędzie się w sali Staroży Teatru Wiec Kupców, przemysłowców i rekozdzielców w sprawach ograniczenia kredytu bankowego i zniżenia podatków na rok 1912/13.

Z raku klubu szachistów. Tegoroczny Turniej jubileuszowy rozpocznie się 15 b. m. o 6 wieczór.

Klub zaprasza do turnieju także gości, którzy mogą brać udział za opłatą wkładki kor. 5. Dla pp. akademików z poza klubu wynosi wkładka turniejowa kor. 2.

Zgłaszac się można w klubie (kawiarnia Mrozyńskiego) codziennie między 7 a 8 wieczór.

Turniej odbędzie się w grupach. Zwycięzca otrzyma złoty medal pamiątkowy, oraz tytuł mistrzostwa Krakowa.

Wystawa drobin. Dnia 10 o godz. 10 rano nastąpi otwarcie Krakowej wystawy drobin, krótkich i gołębi. Wystawa mieści się w głównym pawilonie wystawy architektonicznej.

Sala pierwsza obejmuje różne gatunki gołębi, druga kury, trzecia kaczki, czwarta gęsi i indyki, pawie i bażanty, piąta wreszcie krótki. W sali z gołębiami zwracają ogólną uwagę klatki z biodynamiem i nowkami

dziecinna dla panienek do lat 16, dla chłopców do lat 10, kapturki, kapelusze, pończochy, skarpetki, bieliznę trykotarże i całe wyprawki dla niemowląt poleca

GARDEROBY Franciszek Martin Kraków, Rynek gł. 12.

chińskimi prof. Zielińskiego oraz polskie rybie p. Musiolka z Krakowa. Wystawy kochki i krodliki na wystawie całej szereg przeszlicznych okazów, wśród nich p. Herkeli sekretarz wystawy, nadesłał między innymi krodki srebrzysty, angory i barany francuskie. Krodki te będą ogólny podwór widów znawców. Pani Lazarowa z Krakowa i filia krajowego Towarzystwa chown drobn, gołki i krodliki w Samborze nadesłały garanki okazydłych szczy.

Loterya biblioteczna. Cnagnienie laów jubileuszowej loteryi bibliotecznej Maciery szkolnej k. Cieszyńskiego odbędzie się 15 bm. Zarząd Maciery zwraca uwagę interesowanym, że do udziału w grze dopuszczane będą te tylko losy, za które należytość uszczona zostanie przed 15 listopada.

Z teatru „Nowości”. Nowy balet serpolytowy „Iris”, rozpoczynający dziś w sobotę swoje gościnne występy, jest uznany zagranicą za najpiękniejszy i najwskwintlejszy ze wszystkich świątów baletów. Balet ten wykona taniec tęczowy, do którego zastosowano 6 reflektorów różnobarwnych, zamieniających scenę w bańki czarodziejską z „Tysiąca i jednej nocy”. W tańcu tym bierze udział Iris, królowa tęczy, ze swoimi elfami. W niedzielę odbędzie się trzy przedstawienia o godz. wptó do 3 po cench zupełne zniżyonych, o godz. 5 po cench po ogarnyeh, o godz. 1/8 po cench zwyczajnych.

Kinoteatr T. S. L. daje z dnim dzisiejszym nowy, wspaniały program, który będzie trwał aż do piątku przyszłego tygodnia wiaznie.

Z Sokola. Dziś w sobotę odbędzie się staraniem komisji obchodowej „Sokola”, Wieczornica taneczna dla członków i ich rodzin z baskawym współudziałem p. Sydora, artysty teatru „Nowości” w zastępstwie p. Polenińskiego, który z powodu choroby nie mógł wziąć udziału w wieczornicy. Wstęp wolny.

Okradzenie zegarmistrza. Do tutejszej policji doniesiono, że w Andrychowice ubiegłej nocy okradziono zegarmistrza Gold-

berga. Zahrano mndstwo cennyeh rzeczy, między innymi 200 zegarków, 40 par kolczyków, 100 łańcuszków złotych, tyleż srebrnych słabnych oraz 40 broszek srebrnych. Istnieje przypuszczenie, że sprawy kradzieży zbiegły w kierunku Krakowa.

Złodziejski kieszonkowiec. Arestowany wczoraj Anne Czernak i Helena Kantorek, które na plac targowym kradły z kieszonki gospodyni portmonetki. Arestowany został również Bolesław Czernak, przy którym znaleziono portmonetki skradzione przez jego żonę.

Ostrzeżenie. Władze wojskowe zwracają uwagę publiczności, by przechodząc koło magazynów wojskowych i obiektów fortecznych przestrzegala omdnych przepisów, w przeciwnym razie żołnierze będą robili użytek z broni.

Ogień. Wczoraj w garnern Salomona Dyma wybuchł pożar. Nim przybyła straż ogniowa ogień został ugaszony.

Z kroniki żałobnej.
Karol Koenig, lat 45, em. kapitan, zmarł 8 bm.

Nowość!
Pączki na maśle codzieli po południu
w CUKIERNI LWOWSKIEJ
JANA MICHALIKA
UL. FLORYANSKA 45

Z krazu.
Z Jordanowa. Zgon. Dnia 8 bm. zmarła właścicielka jedynego w naszym miasteczku chrześcijańskiego sklepu korezennego p. Anna z Kalczyńskich Oleczkowa. Jaka sytuacja cieszyła się zmarła, świadczy poyzyczka żal w miasteczku i licznie składane pozostolej rodzinie kondolencja. Obrzęd pogrzebowy odbędzie się w niedzielę po południu.

W wawcie urządzą pocztowego. Z dnim 1 bm. otwarto w pobliżkiej wsi Sidiżnie urząd pocztowy, którego kierownictwo poroczono p. Bukalównie.

But przyczyna morderstwa. M. Nowego Sączu pize nasz korespondent (Zary). Wczoraj wieczorem około godz. 8 do baczmy Estery Amster w Roznowie (pow. N. Sącz) przyszło kilku wieśniaków. Z chwila wejścia do karczmy Adama Basty sawwa poczeło drwić z niego, podając w wpatrowie znajomości jego z zakreśa knasnu siewskiego. Prym wykiplawia wzdół siatki Próbchnicki. Zrywany Basty pehnał kłkaczem, które nożem w bruch Próbchnickiego, który zmarł wśród strasznych męczarni po kilku minutach. Na drugi dzień zgłosił się do prokuratora. Komisja sądownolekarska z sądzia śledczym p. Stianym wyjechała do Roznowa celem dokonania sekcji zwlok.

Z Rudnika nad Sanem donoszą: Kasyino mieszczańskie rozpoczęło szereg odczytów dla swoich członków odczytem prof. Nowaka o sprawach rolniczych. Następnym odczyt wygłosił N. Grzegorzak p. t. „Sytuacja międzynarodowa a sprawa polska”. Referat opracowany był sumiennie i wygłoszony z wielką swadą. W dyskusji przemawiali k. Waweliata, p. Sekalaki i i.

Egzekucja kobiety szpiega
w Zofii.

(Patrz ilustracyi na stronie 1-6)

Straszna scena rozegrała się tymi dniami w stolicy Bułgarii. 21-letnia piękna kobieta, Bożna Własta, która wyszła zażamż za wojskowego, rozwiodła się z nim, pojechała do Konstantynopola, gdzie była odalkisa w haremie jednego z baszów, a przed wybuchem wojny przyjechała do Zofii, została wzięcioną pod zarztem szpiegowstwa na rzecz Turcyi. Rewizja w mieszkaniu wydsia obciążająca rezultat — i sąd wojskowy skazał kobietę-szpiega na śmierć. Wyrok został natychmiast wykonany, jakkolwiek młoda kobieta nialnie zapewniała o swej niewinności.

Ryćnia nasza przedstawia scenę, gdy żołnierze prowadzą skazaną na dziedzińcemacchu więziennego, gdzie nastąpiła ma egzekucja. Koło skazanej kroczy pój, podtrzymując słowami pociechy religijnej.

Teatr
widowiska
REPERTUAR
teatru
miejskiego.

Sobota: Zygmunt August.
Niedziela: *popołudnie* „Młynarz i jego córka”.
wieczór Czesław II. Trylogia p. t. „Zygmunt August”.
Poniedziałek 11 m. do czwartku 10 1/2 m. do piątku 14 1/2 m. do soboty 14 1/2 m. do niedzieli 14 1/2 m. do poniedziałku 14 1/2 m. do wtorku 14 1/2 m. do środy 14 1/2 m. do czwartku 14 1/2 m. do piątku 14 1/2 m. do soboty 14 1/2 m. do niedzieli 14 1/2 m.

KINO-
TEATR
T. S. L.
ul. Podwale 5
Przedstawienia od g. 4 1/2 wieczór.

TEATR
Nowości
Iris, królowa tęczy przy za bawie ze swoimi boginiami.
Taniec serpolytowy w polsku.
Gło kolorów.
Luna.
Mieszkańcy Krakowa na księżycu.
Początek o 8 wieczór.

TEATR
APOLL
Od 1-15 listopada b. i Warszawa.
Polskie Towarzystwo Operetkowe.
Karnawał.
Sketches oryginalny.
Otto Otto.
Humorys.
Duet.
Margit Bérge.
Heddy Juliette.
Ena Geleston.
i inne pierwsze rzędne atrakcyjne.

Straszne rzezje chrześcijan
w Konstantynopolu. **Dzielnica Galata w płomieniach.**

Wiedeń. (Tel. w.) Dzisiejsza „N. Fr. Presse” donosi drogą na Bukareszt z Konstantynopola, że wybuchły tamże straszne rzezje chrześcijan. Hordy fanatycznych Kurdów przelagaję ulicami, mordując i plądrując. Dzielnica chrześcijańska Galata stoi w płomieniach. Władze tureckie odmawiają wyjaśniek.

Sytuacja pod Adrianopolem
i pod Czataldżą.

Wiedeń. (Tel. w.) Dzisiejsza „Reichspost” donosi, że Bułgarzy, po onejdziejym odparciu jednej z najwtaowniejszych wo-

Krytyczna sytuacja międzynarodowa.

Austria żadną miarą nie dopuści do zajęcia portów w Albanii. — Serbia stanowczo obstarę przy swoich zamiarach. — Jak oceniają sytuację w Londynie?

Wiedeń. Sytuacja międzynarodowa stała się w dniu wczorajszym bardzo krytyczną. Sytuację najlepiej oświetlają następujące faktyczne wiadomości.

„Reichspost” donosi, że hr. Berchtold dał powracającemu dzisiaj do Belgradu po polowi austriacko-węgierskiem Ugro o nowi instrukcje, by zawiadomił rząd serbski, że Austro-Węgry żadną miarą nie uznają dążeń Serbii do zaboru portów na wybrzeżu albańskim. To postanowienie Austro-Węgier jest nieodwołalne.

Równocześnie serbscy mężowie stanu w niesłychanie energiczny sposób na kilka tygodni domagają się dla Serbii tych portów. I tak pości serbski w Petersburgu Poppowicz oświadczył wczoraj współpracownikowi „Birżewy Wiedomości”, że Serbia musi otrzymać port nad morzem Adryatykiem i nie pojmaje oporu Au-

(Telefonem od naszego korespondenta). stry przeciw temu żądaniu. Prezydent ministrów Pałicz oświadczył zaś przedstawicielowi moldawskiego „Corriere della sera”, że Serbia musi mieć port nad morzem adryatykiem, a gdyby Austro-Węgry temu się sprzeciwiły, wówczas będą miały przekażać sobie cały związek państw bałkańskich.

Dzisiejsza „Die Zeit” donosi w telegramie z Londynu, że wczoraj popołudniu zebrała się w gmachu parlamentu angielska rada ministrów. Obradowano nad sytuacją międzynarodową. Rada ministrów nabrała przekonania, że sytuacja międzynarodowa stała się krytyczną, ponieważ Austro-Węgry oparte o trójprzymierze, sprzeciwiają się żądaniu Serbii, względem zajęcia portów albańskich. Gdyby opór Austro-Węgier nie ustał, sytuacja stanie się bardzo krytyczną tembardziej, że Austro-Węgry zachęcają Turcję do dalszego oporu.

Wiedeń. (Tel. w.) Dzisiejsza „N. Fr. Presse” donosi drogą na Bukareszt z Konstantynopola, że wybuchły tamże straszne rzezje chrześcijan. Hordy fanatycznych Kurdów przelagaję ulicami, mordując i plądrując. Dzielnica chrześcijańska Galata stoi w płomieniach. Władze tureckie odmawiają wyjaśniek.

Sytuacja pod Adrianopolem
i pod Czataldżą.

Wiedeń. (Tel. w.) Dzisiejsza „Reichspost” donosi, że Bułgarzy, po onejdziejym odparciu jednej z najwtaowniejszych wo-

Proszę się przekonać
iż najtaniej i towar najlepszej jakości można dostać w FIRME
ZEGARMISTRZOWSKO-JUBILERSKIEJ
Józefa Cynkiewicza
PRZY UL. DŁUGIEJ L. 10.
(obok cukierni E. Piaseckiego).

Cheąc sobie zjednać jak najliczniejszą Szan. P. T. Klientelę, sprzedaję towary po cenach konkurencyjnych takich: Zegary pendulowa z drzewianym głosem, Budziki amerykańskie i paryskie, Zegarki kieszonkowe fabryk: OMEGA, ZENITH, LONGINES, SCHAFFHANSEN, PATEK-PHILIPPE i inne. Wszelką BIŻUTERYĘ: pierścionki zaręczynowe, obrączki ślubne, bransolety, kolczyki, łańcuszki, syntety na monogramy, papierosnice, laski i t. d.
WYROBY Z CHIŃSKIEGO SREBRA.
RĘKOPISZ: wiedeński samobieżny i na czas oparzony — Przyjemny samobieżny, słodki, dozwolony i na czas oparzony.

cieczek tureckich z Adrianopola, zajęli na północno-zachodniej stronie Adrianopola, nie słysząc wcale ważnego stanowiska, które dominuje nad całym Adrianopolem. Upadek Adrianopola spodziewanym jest iada chwila.

Pod Czataldżą Bułgarzy gwałtownie i ustatkownie stają po zwycięstwie tureckim. Ataki te potwójają jeszcze kółki czasu, poczem Bułgarom uda się przełamać pozycje tureckie.

Przygotowania do zajęcia Konstantynopola.

Zniesienie schizmy w kościele wschodnim.

Wiedeń. (Tel. w.) Dziśniejszy „Neues Wiener Tagblatt” donosi, że z armią bułgarską pod Czataldżą pocięzła się jedna dywizja armii serbskiej i 1 dywizja armii greckiej. Połączenie to ma na celu, aby armie wszystkich trzech narodowości weszły do Konstantynopola i brały udział w uroczystości zakończenia krzyża na meczecie św. Sofii. W tym celu będzie nsmięta szyma, istniejąca dotychczas w kościele wschodnim, która powoduje znaczne różnice i antagonizmy pomiędzy kościołami bułgarskim i greckim. Usunięcie schizmy umożliwi tak Bułgarom i Grecjom wzięcie udziału w uroczystym nabożeństwie w kościele św. Sofii.

Spóźnione próby odrodzenia armii tureckiej.

Wiedeń. (Tel. w.) Dzisiejsza „N. Fr. Presse” donosi z Konstantynopola, że Machmed Szekir-paşa został zamianowany na adiutanta sułtana. Dzisiaj, 9 listopada odbyło się na inspekcje armii wschodniej a po powrocie zostanie zamianowany wielkim wicekrólem. Następnym komendantem armii wschodniej zostanie zamianowany Iszak-paşa, który odznaczył się energicznym studniem powstania arabskiego w Jemenie. Szczególny nacisk położono obecnie na podniesienie dyscypliny w armii tureckiej. Kilkaśtuch dowódców udało się do armii, celem rozbrożenia fanatyzmu religijnego w szeregach. Oficerom i podoficerom polecono wygłaszać mowy do żołnierzy o znaczeniu obecnej decyzji walki pod Czataldżą. Sułtan po raz czwarty podczas obecnej wojny modlił się wczoraj w meczecie a płaszczą proroka. „Jeni Gazetta” donosi, że w obecnieb niebezpieczeństwa przetrzeć się kałifatowi i wszyscy członkowie domu cesarskiego złożyli uroczystą przysięgę, iż będą kalfiatu bronili do ostatniej kropli krwi.

Zaprzeczenie pogłosek.

Konstantynopol. (T. B. K.) Obiegające od 2 dni pogłoski o przesileniu ministerstwa i ewent. mianowaniu Mahmud Szefket baszy w wicekrólem czy też ministrem wojny są pozabawione podławy.

Przeniesienie stolicy sułtanów do Azji.

Wiedeń. (Tel. w.) „Neue Fr. Presse” donosi, że stolica sułtanów na wypadek zajęcia Konstantynopola zostanie przeniesioną do miasta Kania w Malej Azji (starożytne Atyochi).

Przepowiednia metropolity ateńskiego.

Ateny. (Tel. w.) Wielkie wrażenie wywołał fakt, że metropolita ateński przepo-

wiedział, iż armia grecka wkrędy do Saloniki nie wscorajzmym dłużej. Dymitra, który jest bardzo znaczącym świętym w kościele greckim. Przepowiednia ta spełnia się co do go dziny.

Grecy w Salonice formalnie szlezą z radością. Mimo to Salonika zostanie odstępioną Bułgarij. Istnieje także projekt, aby Salonika należała równocześnie do wszystkich trzech państw bałkańskich (Bułgarij, Serbii i Grecyi).

Ueskub pozostanie przy Serbii.

Wiedeń. (Tel. w.) „N. Fr. Presse” donosi z Paryża, że według wiadomości tamże nadeszłych Bułgaria już się zgodziła na to, aby Ueskub (Skopje) pozostało przy Serbii, mimo, iż większość ludności tamtejszej jest narodowości bułgarskiej.

Opiekuńczy car

Konstantynopol. (Tel. w.) Car Mikołaj II ofiarował patriarsze greckiemu — na wypadek rozrachów — schronienie na rosyjskim statku wojennym. Patriarsza oświadczył jednak, że nie ruszy się z Konstantynopola.

Ucieczka przywódcy młodoturków

Konstantynopol. (Tel. w.) Achmed-Rizabey, były prezydent i parlamentu tureckiego, przywódcą młodoturków, uciekł do Europy z obawy przed zemstą ludności, która jemu przypisuje obecne klęski.

Walki Czarnogórców

Rieka. Zajęcie Diakovicy nastąpiło bez oporu ze strony nieprzyjaciela przy współudziale artylerji serbskiej, przybyłej na pomoc z Prizentu. Straty Czarnogórców są małe, natomiast Turcy i Albańczycy ponieśli znaczne straty. Dowódcy turecy uciekli do Kranicy. General Vukotic znajduje się ze sztabem w Velike Decane. Wielu Albańczyków zgłasza się do Czarnogórców, aby walczyć w ich szeregach. Wysyła się ich nad rzekę Bojanę.

Telegramy „Nowin“

Obstrukcja w komisji budżetowej

Wiedeń. (Tel. w.) Wczorajsze posiedzenie komisji budżetowej austriackiej loby powstawało do godz. 3-ciej po północy, a to wskutek obstrukcji 3 posłów południowo-słowiańskich. Poseł Dulibić wygłosił mowę obstrukcyjną, która trwała od godz. 6 wieczór do 230 po północy.

Wyjazd ministrów z Budapesztu.

Wiedeń. Wspólny minister skarbu Billicsi, minister obrony krajowej Georgi, minister skarbu Zaleski powrócili wczoraj wieczorem do Wiednia. Prezydent ministrów hr. Sturgich i minister kolei Forster powrócili dzisiaj rano.

Z zaboru rosyjskiego i Rosji

Wybory do Dumy.

Petersburg. (Tel. aj. t.) Do północy wybrano 437 posłów do Dumy, z tego członków prawicy 146, zwolenników amarkowskiej prawicy 16, nacyonalistów 64, październików 79, p. postep. 28, kadetów 65, z grupy pracy 5, soc. dem. 7, z lewicy 13, członków Kola polsk. 6, polsk. nar. dem. 4, polski soc. 1, polsko-litewsko-białoruska.

grupa 2, członkowie partji muzułmańskiej 3 bezpartyjni 5.

Wybór posła w Warszawie.

Warszawa. (P. B. D.) Wybrano posłem Jagiello, socjalistę (P. P. S. lewica). Jagiello otrzymał 43 głosy, Kukarzewski 33.

Warszawa. (P. B. D.) Wybór na posła Jagiello wywołał w społeczeństwie polkiem rozdziewik i niechęć kuńrdom. Wczoraj wieczorem w redakcji „Kuryera Warszawskiego” odbyło się zebranie przedstawicieli polskich stronnictw celem naradzenia się nad sytuacją. Wczoraj po naradzie wyborców Jagiello zaproponowano koncentrację, nabyli wszyscy wyborcy zrzekli się mandatów, a wówczas odbyły się ponowna wybory. Koncentracja odrzuciła propozycje.

Warszawa. (P. B. D.) Wiadomość o wyborze posłem Jagiello wywarła wśród licznie zebranych tłumów żydowskich przed ratuszem olbrzymie wrażenie. Wychodzącego z ratusza Jagiello chwylił zdygota na ramiona i wśród entuzjastycznych okrzyków „Ura” nieśli go przez plac teatralny. Policja rozpedziła zebranych. Jagiello w towarzyszywie faktora Zadowskiego udał się do fotografa.

Kara prasowa.

Warszawa. (PBD.) Redaktor „Wiadomości Codziennych” („Naród”) Gołębiowski został skazany na 26 rubli lub 5 dni aresztu za artykuł krytykujący działalność parlamentu obcych wyznań.

Moskiewskie szkany.

Piotrków. (PBD.) Gubernator tejtorszy zabronił w obrębie gubernii piotrkowskiej grania sztuki G. Zapolskiej „Kobieta bez szczy”.

Nieformalny wyrok na Macocha.

Piotrków. (PBD) Członkowie sądu piotrkowskiego z presem Wolkowskim w czołże zostali wezwani do Petersburga celem wyłączenia zaszkłych nieformalności przy ferowaniu wyroku w sprawie Macocha. Wyrok ten, wbrew przepisom nie został przesyłany do afirmacji cara.

Z ostatniej chwili.

Ujęcie bandyty. Wczoraj w Podgórzu w szklan Sika, niekapi Janowski w sprzeczce z towarzyszymi zabawa dołby rewolwera i chciał strzelać. Dano znać do policyi. Do przybyłych agentów Janowski wymyślił rewolwer i począł uciekać. Po drodze rzucił rewolwer i znikł gonącym go agentom. — Niebawem jednak przytrzymano został przez kilku malarzy. W czasie rewizji znaleziono przy Janowskim trzy rewolwery i mnóstwo nabozi.

Bezprawie władz moskiewskich. Ubiegłej nocy aresztowała żandarmery w Podgórzu dezerters austriackiego z 10 pułku dragonów w Kobylzynie, Józefa Chlawicza. Chlawicza 20 m. m. zbierają do Krasowa Polskiego, gdzie go moskiewska policja przyrzestowała, następnie wśród niestannego hicia odprowadzono do granicy galicyjskiej i tam pod groźbą zastrzeżenia zmuszono Chlawicza do przekroczenia terytorium austriackiego.

Zakład techniczno-dentystyczny

MARYANA JAGUSTYNA

dyplomistka współpracownica dr. Włodzimierza

otwarty od 9—12 i od 25

Kraków, Podwale 3.

964

Fabryka wyrobów masarskich

pod firmą

BRACIA PRZYEMSEY

w Krakowie, ul. Lubomirskiego 1. 39, a skład fabryczny i sprzedaż ul. Włósznia 1. 6.

poleca wszelkie towary w zakresie masarskim wchodzące pierwszej jakości po cenach bardzo przystępnych.

1178

Godziennie świeżo gotująca kielbasa o każdej porze, funt 96 h

Fortyfikacje tureckie pod Czataldzą.

(Patrz powyżej mapę).

Oczy całego świata zwrócone są obecnie na linię Czataldzą, gdzie Turcy stawiają czołowiec, osłoniący opór zwycięskiej armii bulgarskiej. Fortyfikacje Czataldży oddzielają półwysep bosforijski od reszty kraju, a celem ich jest zagrozić nieprzyjacielowi drogę do Konstantynopola. Fortyfikacje Czataldży położone są na płaskowyżu, rozciągającym się na przestrzeni 35-40 kilometrów między zatoką Bujuk Czekmekcie na morzu Marmara i jeziorze Derbo, leżącym tuż na wybrzeżu morza Czarnego. Własna linia fortyfikacyjna rozciąga się na przestrzeni 25 km.

Fortyfikacje składają się przeważnie z fortów ziemnych i z szczytów połowych dla artylerji. Wszystkich takich fortów jest 27. Rozciągają się one w 2 liniach, a zbudowane zostały w latach 1878-1879 przez Blumparaszę, oficera niemieckiego w służbie tureckiej. W latach późniejszych inżynier francuski Brialmont zaprojektował wybudowanie w linii owych fortów ziemnych, siedmiu stałych, nowoczesnych fortów o konstrukcji żelazno-betonowej. O ile wiadomo, Turcy dotychczas wybudowali tylko trzy z owych siedmiu zaprojektowanych fortów.

Artylerja turecka na linii Czataldży składa się z 160 armat fortacyjnych rozmaitego kalibru i rozmaitych konstrukcji. Małe miasteczko Czataldża, od którego czoła linia fortyfikacyjna wzięła nazwę, leży w pewnej odległości przed linią fortów. Pojedyncze fortejki połączone są doskonałą drogą, prowadzącą od Hadenköj do morza Czarnego. Linia obronna Czataldży jest dla Turków bardzo korzystną, gdyż flota turecka, może na obu wybrzeżach skutecznie ostrzeliwać nacierającą kolumnę bułgarską i paraliżować ruch nieprzyjacielski.

Przewidywać należy, że wojsko tureckie, zasilone świeżymi siłami z Azji i artylerją z Konstantynopola, a wspomagane przez flotę, będzie stawiało rozpaczyli-

opór, aby tylko nie dopuścić do hańby upadku Konstantynopola i ocalić honor oręża tureckiego. Czataldża może się stać drugą Plewą. (Porównaj artykuł „Przed 34 lata” w nr. 256).

Przed 34 lata.

(Dokończenie).

(Niemiec zwyciężycielem Turcji. — Pokój w San Stefano. — Interwencja Anglii i mocarstw. — Tajny układ angielsko-turecki. — Kongres berliński i jego następstwa. Utworzenie Bułgarii, uznanie nieuzależnionej Rumunii, Serbji i Czarnogóry. Kwestja wschodnia pozostała niecałkowicie).

IV.

Na tę powódź Anglii oraz rosyjskiego patrzyła z zadrzotańca Anglia i z obawy, by zwycięzcy konkurencji nie zajęli stolicy, wysłała do cesariny Dardanelskiej swą flotę wojenną. Porta zapłaciła wobec tej akcji bezsilna, ślala więc posłów do głównej kwatery rosyjskiej i do angielskiej ambasady. Tymczasem wojsko rosyjskie stanęło w odległości dwóch godzin marszu od Konstantynopola w San Stefano, a eskadra angielska zapuściła kotwiczę tuż pod miastem. Wiść o upokorzeniu Turcji rozszedła się tymczasem po całym Bałkanie; do wielkiej „wywabielki” zaczęli się zgłaszać słowiancy protegowani a nawet Grecy, którzy wywołali powstanie w Tesalii i na Krecie.

Hegemonia Rosji za niepokoiła również drogą pretendentkę do spadku po chorążym cześnikar. Amsterdamska, która skwapliwie podsunęła mocarstwom projekt europejskiego kongresu w Baden-Baden. Tymczasem Ignatiew przedził mocarstwa i zawarł z Turcją, preliminarz pokojowy 3 marca 1878 w San Stefano. Trzy tygodnie przedtem rozwiązał sułtan turecki parlament.

Pokój podkrywany Turcy przez Ignatiewa w San Stefano był dla niej zupełną klęską. Rosja zażądała oddzielenia wszystkich krajów chrześcijańskich, z wy-

jątkiem zamieszkałego przez Greków Epiru i Tesalii. Sułtan zrzekł się praw z wierzchnictwa nad wszystkimi państwami chrześcijańskimi, które dotychczas mu holdowały (Rumunia, Serbia, Czarnogóra) i ustąpił im znaczne terytoria, dalej musiał uznać nowe holdownictwo Bułgarii, w utworzoną z krajów, położonych po obu stronach Bałkanu i w Macedonii, Cesarstwo otomańskie zostało ograniczone w Europie do trzech oddzielnych od siebie raniom: 1. Rumelii, 2. Tesalii, Epiru i Albanii, 3. Bosni i Hercegowiny, które miały otrzymać autonomię. W Azji zabierała Rosya wiekszą część Armenii, twierdząc Kars, Artaban i port czarnomorski Batum.

Pokój w San Stefano, który wzbudził ogromne niezadowolenie wszystkich mocarstw, przerażonych zachłannością Rosji, był ciemnym smiercielnym dla Turcji, gdyż spadek przepadł do ręki trzeciorządniczego mocarstwa. Przez Rosję, Bułgarię i Czarnogórę nikogo nie nadzawali, nawet dawni sprzymierzeńcy czuli się pokrzywdzonymi. Rumunia, która zaważyła na szali zwycięstwa Rosyan, miała być pokrzywdzoną przez zamianę Besarabii na Dobrudżę, Serbia również sarkala i nie chciała się rozbroić. Wobec ogólnego niezadowolenia zrozumiano w Petersburgu, że trzeba będzie z tych ogromnych pretensyj cośkolwiek ustąpić, zwłaszcza, że skłaniały do tego pomysły warunki zwycięskiej armii, niszczonej przez choroby i demoralizację długiej bezczynności.

Niezadowolenie mocarstw objawiło się niebawem całym szeregiem mniej lub więcej energicznych protestów. Zaczął hr. Andrasy, po nim wygotował lord Salisbury cyrkularną notę do mocarstw, w której w sposób dobitny i energiczny zaprotełował przeciw „niesychanym” oszczercom Rosji. Ostrej, trawicyjny antagonizm angielsko-rosyjski w sprawie wschodniej zaognił się do tego stopnia, że z Londynu wyszedł rozkaz natychmiastowego zbrojenia. Równocześnie specjalnie na Bałkanie interesowane Austro-Węgry uchwały nadzwyczajną kredytów na wojsko. Naprzęd starł się rosyjski wielki książę Mikołaj nakonić Portę do orzeczenia stosunków z Anglią, sprawy zaszły już za daleko.

To że przewidyujący i bystry Gorcekoff w odpowiedzi na angielską notę cyrkularną przyznał Europie prawo ogólnej dyskusji nad San-Stefanym układem. Projekt europejskiej konferencji wisiał już w powietrzu, a była ona bardzo potrzebna, bo w rozbitnej Turcji objawiało się na nowo wzruszenie.

Zaczęło się od nieporozumień między generałami rosyjskimi a Portą o pewne bałkańskie warownie, których załogi tureckie nie chciały opuścić, wskutek czego Konstantynopol znalazł się w niebezpieczeństwie wojskowej interwencji powstała na tylnych gościach, u armii rosyjskiej górali mahometnicy w Te-weli, podjędźmy przez Anglię, a w smym Stambula wybuchło przesilenie ministerjalne, połączone z groźbami zaburzenia młodoturków, którzy chcieli powrotu do rządów eksultanta Murata.

Ostatecznie porozumiała się Rosya z Anglią w sprawie mającego się odbyć kongresu, na który zaprosił przedstawicieli mocarstw ks. Bismark do Berlina. Zanim tam jednak zaczęły się obrady, stanął tajemny układ między Anglią a Turcją, na wypadek nowych ewentualnych zaborów Rosji w Armenii. Wówczas obowiązywała się

AFISZ TEATRU miejskiego.

Nie będzie dnia 10-go listopada.

Młynarz i jego córka

Dramat ludowy w pięciu aktach (10 obrazach) Ernesta Rejzacha

OSOBY:

- Reinhold, młynarz
- M. Jednowski, Maryja, jego córka
- Tarowiczanka, Wójcikowa, jego siostra
- M. Kromowa, Wójcikowa, jego siostra
- J. Trzydani, Bratniewa, wdowa
- Modzelewska, Konrad, jej syn
- Wojcik, właściciel młynarski
- St. Jarszewski, Reimann, sądybrak
- M. Wójcik, Halgorasta, jego żona
- Czapliński, Wójcik, jego syn
- Pacholski, Józef, grabarz
- L. Bożona, Młynarczyk
- Dwóch młynarzy - Daciek
- Rejzacher, Reimann.

Racej dajcie się w połowie reszto koncertu, od którego czoła linia fortyfikacyjna wzięła nazwę, leży w pewnej odległości przed linią fortów. Pojedyncze fortejki połączone są doskonałą drogą, prowadzącą od Hadenköj do morza Czarnego. Linia obronna Czataldży jest dla Turków bardzo korzystną, gdyż flota turecka, może na obu wybrzeżach skutecznie ostrzeliwać nacierającą kolumnę bułgarską i paraliżować ruch nieprzyjacielski.

Retysjer: Maryja Jednowski

Początek o godz. 3

NOWO OTWARTY
MAGAZYN BRONI
POD FIRMA
R. Gliniecki i B. Wierzejski
W KRAKOWIE ul. Szewska 2.

897 s poleca
bogaty wybór broni
wszelkich systemów, przyborów myśliwskich, sportowych oraz WŁASNA PRACOWNIĘ I WARSZTATY REPERACYJNE.

**AFISZ
TEATRU
miejskiego.**

**W Wiedzieli
16-go listopada
Złote
wieży**

Dramat w 5 akt.
II. Część
Trylogii pt. Zygmunt August
muz. L. Rydel.

OSOBY:

- Zygmunt I Rygiel
- Królowa Bona A. Koszowska
- Zygmunt August Adwentowicz
- Królowa Anna Olska
- X. Dzierżogowski Prymas
- X. Szymborski
- X. Samuel M. Cieciewski, bisk. krakowski
- X. Brandt
- X. Dąbrowski, biskup przemyski
- M. Brokowski
- X. Dąbrowski, bisk. ebmski
- X. Górnowski
- X. Zabradowski, bisk. krak.
- H. Wójcicki
- Jan Tarasowski, kasztelan
- X. Stanisławowski
- Piotr Kniaź, wołowoda krak.

Jedyności

Jan Tarczyński, wojewoda sandom.

Jan Tarczyński, kasztelan

Piotr Kniaź, wołowoda krak.

Jan Tarczyński, wojewoda sandom.

Jan Tarczyński, kasztelan

Piotr Kniaź, wołowoda krak.

Jan Tarczyński, wojewoda sandom.

Jan Tarczyński, kasztelan

Piotr Kniaź, wołowoda krak.

Jan Tarczyński, wojewoda sandom.

Jan Tarczyński, kasztelan

Piotr Kniaź, wołowoda krak.

Jan Tarczyński, wojewoda sandom.

Jan Tarczyński, kasztelan

Piotr Kniaź, wołowoda krak.

Jan Tarczyński, wojewoda sandom.

Jan Tarczyński, kasztelan

Piotr Kniaź, wołowoda krak.

Jan Tarczyński, wojewoda sandom.

Jan Tarczyński, kasztelan

Piotr Kniaź, wołowoda krak.

Jan Tarczyński, wojewoda sandom.

Jan Tarczyński, kasztelan

Piotr Kniaź, wołowoda krak.

Jan Tarczyński, wojewoda sandom.

Jan Tarczyński, kasztelan

Piotr Kniaź, wołowoda krak.

Jan Tarczyński, wojewoda sandom.

Jan Tarczyński, kasztelan

Piotr Kniaź, wołowoda krak.

Jan Tarczyński, wojewoda sandom.

Jan Tarczyński, kasztelan

Piotr Kniaź, wołowoda krak.

Jan Tarczyński, wojewoda sandom.

Jan Tarczyński, kasztelan

Piotr Kniaź, wołowoda krak.

Jan Tarczyński, wojewoda sandom.

Jan Tarczyński, kasztelan

Projektowany przez państwa bałkańskie podział europejskiej Turcji.

Wojna dobiega końca, rozpoczyna się niebawem faza podziału zdobytych terytoriów. Potwarzamy przeto mapkę, uwidoczniającą życzenia poszczególnych państw. Na projektowany zabór grecki oznaczony jest na mapie kreskami poziomymi.

Anglia do czynnej pomocy, za co otrzymała zaraz Cypr z pewnymi formalnymi zastrzeżeniami. Ten kapitałny układ „eventualnego” przymierza, zawarty po plecami mocarstw, był dziełem dyplomacji Salisburyskiej.

Dnia 13 czerwca 1878 zaczęło się pierwsze posiedzenie kongresu berlińskiego pod przewodnictwem ks. Bismarcka. Na te wiewskęsek ledwie dyszące Turcji zjechali się wybitni zastępcy mocarstw. Z Anglii przybyli Salisbury i Baeconsfield, z ramienia monarchii Austro-węgierskiej hr. Andrassy, od Rosji hr. Gortczakow i hr. Suwowlow, od Włochy Prity trzy pełnomocnicy z Karateodorym Paszą (chrześcijaninem) na czele.

Rumunia i Grecja zostały wezwane jedynie w celu przedłożenia swych żądań bez prawa głosu rozstrzygającego.

Jako substrat do obrad postąpił oczywiście traktat pokojowy z San-Stefano. Uchwały kongresu, który trwał okrago miesiąc, potwierdziły uznanie niezawisłości Rumunii, Serbii i Czarnogóry, oraz konieczność utworzenia holdowniczego Księstwa bułgarskiego. W innych punktach nastąpiły daleko idące zmiany, nie tyle wprawdzie na korzyść Turcji, co raczej na niekorzyść Rosji. Kongres berliński był porażką dyplomacji rosyjskiej.

Przechodząc do jego najważniejszych uchwał, należy wymienić przedewszystkiem nowo kreowane księstwo bułgarskie. Miało ono jednak zostać pod władzą nacelną sułtana (suzerainetę). W porównaniu z pierwotnym planem san-stefainskim zostało ono mocno obcięte. Granicę południową cofnięto do Balkanu, a z części południowej terytorium zamieszkałego przez Bułgarów pod Balkanem utworzono niefortunną formację z równie nieszczęśliwą nazwą z T.

Wschodnią Rumelii, uprzywilejowana autonomiczną prowincję Turcji (czyniecielona została do Bułgarii). Południowa Tracja i Macedonia zostały nie naruszona i pozostawiona sułtanowi. Rumunia, która z ciężkim sercem zamieniła żywną Pesarabie na bliźniasta Dobrudżę po linię Manglija-Sylistrja, otrzymała przynajmniej delte Dunaju. Na wniosek Auadrassa dostała Serbia kilka dystryktów, między nimi Iwanie. Księstwo Czarnogórskie zasililo się górzystą Gusinią, Pławą i Kolinasem, od Hercegowiny odwrócano trzy powiaty a na

południu ustawiono granice za Antiwari. Czarnogóra wyszła na kongresie gorzej, niż w San-Stefano. Na wniosek Anglii, poparty przez Bismarcka, pozwolono Austro-Węgrom na okupację i zarząd Bośni i Hercegowiny oraz prawo objęcia drog handl. i militarynych w Sandżaku Nowobazarskim. Nabylki rajyskie w Azji zostały obcięte, Batum jednak, niezwykle ważny ze względu handlowych, opadł od Turcji.

Przy sposobności starano się uregulować granicę serbsko-turecką na niekorzyść Turcji. Grecy, którzy żądali Epiru i Tesalii, otrzymali tylko niernaznaczone posunięcie granicy na północ, Kreta została przy Turcji.

Poza te zmiany terytorjalnymi uchwalono cały szereg reform dla samej Turcji. Musiała się ona zobowiązać do uporządkowania stosunków w Armenii (tego nie wypełniła), dalej ustanowić specjalną komisję z współdziałaniem miejscowej ludności w celu wypracowania autonomicznego ustroju dla wschodniej Rumelii, której generalnym gubernatorem miał być chrześcijanin, naznaczonej przez samego sułtana za zgodą mocarstw. Dalekie punkty, dotyczące się tej prowincji, okazywały cały szereg ograniczeń władzy tureckiej w sprawach wojskowych. Co do Bułgarii, uchwalono, aby jej przysłał księstwo pochodził z dynastji korońkolewskiej z mocarstw, aby był wybrany przez ludność miejscową, a zatwierdzony za zgodą mocarstw przez sułtana. Ustrój księstwa ma postanowić zgromadzenie bułgarskich notabłów w terminie dziewięciomiesięcznym, a do tego czasu zarząd prowincji powierzono Rosji, której komisarz będzie miał przydzieloną pomoc ze strony Porty i konsułów mocarstw w Zofii. Wysokość haraczu dla Turcji miała być oznaczona w przeciągu roku (nie wypełniono).

Na koniec przyrzeki sułtan przestrzedzą tolerancji wyznań i równości wszystkich poddanych wobec prawa. Zakaz przetrzadu Dardanelów utrzymano na podstawie dawnych traktatów. Wobec uchwał kongresu zobowiązała się Rosja wycofać w przeciągu roku wojska swoje z Balkanu i z Rumunii.

Oko najważniejsze owoce miesięcznych obrad kongresu, który temperaż ambie Turcji, budźcozobąd zapieczętował kleskę państwa ottomańskiego. Dla Europy na ogół korzystny, gdyż stopił supernową caratą na

wschodzie, przyniósł on chrześcijanom w Turcji po większej części autonomiczność, wwarując im jakiegoś samostojności.

Była jednak i odwrótna strona medalu. Kongres, obradujący stosunkowo krótko nad sprawą niezwykle trudną i skomplikowaną, szarpany intrygmami i antagonizmem interesów poszczególnych mocarstw, nie mógł oczywiście wszystkim dogodzić, zwłaszcza, że poza jego forum odbywały się pokątne konszachty na własną rękę. Nie zapominajmy nadto, że to był kongres, rozstrzygający sprawę wschodnią, nad którą ciężko od lat wielu przekształtowo specjalnej szkoły dyplomatycznej, krętej, perfidnej i nieliczącej. To też na popołudniu w Berlinie wiele poważnych bledów, których następstwa rozstrzyga dzisiejsza wojna bałkańska.

Bułgaria zlepiono i ograniczono w sposób sztywny i nieodpowiednio do warunków etnograficznych. Nadano jej wprawdzie geograficzne granice Dunaju i Balkanu, lecz wykluczono z niej prawie połowę rdzennie słowiańskiej ludności w Macedonii i Tracji, pozostawiając równocześnie w jej części wschodniej zwarta masę mahaometan i sporo Greków. Skandalizacja wprost formacja Bułgarii Rumelii, bardzie bułgarską, niż sama Bułgaria, to też nawet sami członkowie kongresu zapowiadali jej elementarny żywot. Czarnogóra zokupiona, nie wprawdzie pod względem geograficznym, lecz jej nowe nabylki były mahaometano-albańskie, trudne niemiernie do strawienia. Podobnie nowa granica Grecji zagarniała samych Turków i Albańczyków i nawet geograficznie była nonsensowna. Stosunkowo najracjonalniej wypadła uchwała okupacji Bośni i Hercegowiny, ho, chociaż licza ich mahaometan, wynosiła prawie 40 proc., ludność ta jednak w znacznej części była pochodzenia słowiańskiego i bezsprzecznie było to prowincje najbardziej słowiańskimi w całej Turcji, a jako takie, od wieków najburdziej. Bośnia i Hercegowina wchodziły w kompleks terytoriów słowiańskich w Austrii i miały rejonem najbłyszczym, istotnie cywilizowanego rozwoju. Poza sprawę Bośni i Hercegowiny, już definitywnie (przez aneksję w 1908 r.) załtwoniona, pozostawił ten ostatni kongres w sprawie wschodniej i Turkom i ludom bałkańskim i mocarstwom cały szereg kłopotów na długie lata. Uchwały, pisane na zielonych stolikach, przechwyli rozmaite koleje, o ile wogóle nie pozostały na papierze. W Turcji napotykały zaraz zamierzone reformy na opór mahaometan, a pożar, wybuchy niebawem w Armenii, ostrzeż zbrojowa ona, że nieszczęśliwa kwestya wschodnia, trwała dalej — nierozstrzygnięta.

Powyższe wspomnienie historyczne pozwala nam zrozumieć przyczyny obecnej wojny i ocenić istotę dzisiejszej „kwestyi wschodniej”. Turcyca nie może być traktowana jako państwo europejskie; okazała się państwem azjatyckim, które niczego się nie nauczyło od 74 i żadnych reform nie jest w stanie przeprowadzić.

Państwa bałkańskie wleczą w imię kultury i wolności, walczyć w imię najwłaściwszych swoich interesów. Czy Europa pozwoli państwom bałkańskim teraz wyciągnąć w wszystkie strony aż do zwycięstwa, jest wątpliwe; ale choćby Konstantynopol i Saloniki zostały przy Turcji, Turcyca przestanie być potęgą europejską.

W każdym razie Europa nie zdoła tym razem stanąć w drodze głównym zwycięzcom państw bałkańskich. Sytuacja obecna jest tegoż inna jak była w r. 1878. Wówczas państw bałkańskich nie było, względnie nie miały one siły, dlatego Europa, t. j. Rosya, Austria, Anglia etc. same regularnie bieg spraw bałkańskich.

Obecnie państwa bałkańskie jako całość przedstawiają potęgę militarną — i same chcą się urządzić na zdobytych terytoriach. Nie Rosya, nie Austria, nie Anglia ma decydować, lecz zwycięzkie ludy bałkańskie.

Ratunek dwojga dziewcząt z płonącego gmachu.

(Patrz opis na str. 10-16).

Biłogostawiony kraj.

(Obrzeżek stosunków serbskich).

Korespondent wojenny „N. Preis Presse“ w jednej ze swoich korespondencji zachwycza się nad życznością i urodzajnością Serbii i niezwykle tanimi cenami wszystkich produktów tamtejszych. Jako wędziarczyk, cen środków żywności, ceny wyrobionych, cen imponowały i tem się nie po części tłumaczy, dlaczego w korespondencjach swoich przedstawia Serbie jako kraj zgoda sympatyczny. I dla nas, mieszkańców Krakowa, będzie pewną pociechą w czasach obecnej niesłychanej drożyzny posłyszeć, że wysokie ceny środków żywności nie są wszędzie regułą, jak nasi agrarjusze uporcezywie w nas wzmówić nie. Postuchajmy więc opisu tego istnego Eldorado serbskiego.

Gdy się zwiędza w Belgradzie targi i handlu z owocami — pisze korespondent — gdy się objędną cała Serbie wzdłuż i wszerz, minowoli nabiera człowiek przekonania, że Serbia jest jedyną wielką spizarnią. Wszystkie produkty rodzą się u nas, a pojedyncze nakszy mają rozmaite kolosale. Nigdzie na świecie nie widzieliśmy tak obryzmich i szoszystych egzemplarzy winogron, pomidorów, grochu, głów kapusty i kukurydzy, jabłek, śliwek i t. p. jak w Serbii. a zwłaszcza w Belgradzie, dokąd z całego kraju zwożą najlepsze i najpiękniejsze produkty. Ale Serbia

jest nie tylko urodzajnym, ale i tanim krajem. Oto niektóre ceny normalne — przyczem podkreślić należy, że z powodu wojny ceny obecnie tylko nieznacznie poszły w górę. Fant wiewprzowny kosztuje 60 centimów, podczas gdy całe żywe prosię kosztuje półtora franka. Wołowiny fant kosztuje 70 centimów, cielęcina zaś o kilka groszy tańsza, a przeliczna cena kury wynosi 60 centimów. Znaczący wzrost należy, że w całej Serbii jest ogromna ilość drobin i nierogacizny tak, że chętnie skłaniam się do przypuszczenia, że zwierzątka te „rosną“ jak rośliny w ziemi.

Duży bochenek chleba kosztuje 20, a tuzin kurzych jaj 25 centimów. Żywa gęś kosztuje półtora franka, tuczona 3 franki. Stosunkowo drogie jest mleko — litr kosztuje 25 centimów, a masło jest smakołykiem, którego na wai i w małych miasteczkach wcale dostać nie można.

Jabłka, gruski, śliwki oraz wszelkie rodzaje jarzyn są hojniejsze tanie. Kilogram najpiękniejszych winogron, jakie w zachodniej Europie sprzedają tylko w pierwszorzędnych handlach delikatesów, kosztują tutaj 30—40 centimów.

Ktokolwiek podróżyje po Serbii i obserwuje tamtejsze stosunki bez uprzedzenia, musi przyznać, że jest to kraj bogaty, szczęśliwy, pełen wewnętrznej siły. Serbowie ufają w swoje siły i mają wysoko rozwinięte poczucie własnej godności. Już miesiąc bawie w Serbii, a nie widziałem jeszcze zawodowego żebraka.

Można z całym spokojem spacerować po najuboższych dzielnicach, a nikt po próbie nie wyciągnie ręki ku przechodniowi. Przy zakupkach można śmiało polegać na cenie, podanej przez serbskiego kupca — nie dąży on do zarobków na drodze oszukańczej.

Serbia wierzy w swoją przyszłość — a ja sądzę, kończy korespondent swój interesujący list, że ta wiara jest uzasadniona.

Bułgaria i Bułgarzy.

Kto nie był w Bułgarii, nie może sobie wyobrazić do jakiego stopnia jest tam wszystko malownicze i perwajające.

Cudowny górski kraj. Na północnych stokach gór „bukowo drwo“ — las bukowy, na południowych Balkanach maciorzanka zalega całe stoki gór.

Dołem szybko płyną górskie strumienie i rzeki w czerwonych brzegach.

W tych górach, nad temi rzekami mieszka lud tęgi i inteligentny. Chłopy, jak dąb, malomówli, lakoniczni ich mowa jest prosta. Stroje rozmaite, a piękne. „Strop“, albo, jak mówią o nich południowi Trakijczycy, „piecznig“, nosi strój, podobny do naszego górala fatrzańskiego: spodnie obcisłe, wyszywane, koszula zgrzebna, rozchełstana na opalonych piersiach, serdaki białe i gnie niebieskie z krótkimi rękawami, w lecie mała czapeczka sukienka czerwona, a w zimie ogromna czapa barania, paska jak grzyb.

Kobiety silne, pracowite, cnotliwe, w strojach niesłychanie bogato haftowanych własnoręcznie, w koszalach bawelnianych lub jedwabnych, własnego przędzenia i tkania. Noszą tuniki sukienne bez rękawów — takie same, jakie się widnie na starych malowidłach bizantyjskich, lub na monetach. Takie same tuniki nosiły patrycjuszki cesarstwa wschodniego. Naszytniki, zamszowce, bransolety, klamry u pasów — przedhistorycznej formy. Wyroby takie trafiają się w krainach przedhistorycznych nad Wołgą. Zresztą Bigery (bo tak mówią) podobnie bardzo brzmi, jak Włgry. Pono tam, nad szeroką Wołgą ich kolebka.

Północy Bułgarii przeważnie blondini.

Południowi Trakijczycy (południowa Bułgaria — to dawna Tracja), nieduży, z czarnym zarostem, namiętni.

Kobiety surowe, poważne, a piękne.

Stroje po miastach ciemne, a u kobiet prawie misze.

Za to po wsiach rozmaiste strojów, nigdzie nie widziana. Co wieś — inny obiór. Im ziemia bogatsza, tem strój piękniejszy.

W okolicy Twardicy, gdzie hodują działo jedwabników, ubiór kobiet są nadzwyczajnie bogate i piękne. Stroje pochodzą do ceny 10,000 lewów (franków).

W maju, gdy róże kwitną, od Kazanliku do Eski-Zagry dziewczęta chodzą w świeżych wieńcach różanych.

W górach pasterkki kucowolowice (alko karakazuskie) pasą owce tylko w towarzystwie psa i osła. Same miesiącami przebywają na szczytach gór. Są one uzbrojone w kłody i pistolety. Bułgarzy pasterkie sądzą spólnie z kozami, kuzmiej skóry a że z powodu upału często nie kładą kozzali i grząz na iletach o podobnym głosie — powstał w starożytny Grecyi mit o ludzich lésuchy, czyli faunach.

Tragiczna przeszłość tego ludu: piekasztnia niewola u Turków, wycięcia na nich pieto melancholij.

Pieśni, starożytny bardzo formy muzycznej, są to smutne przeważnie recytatywa, którym odpowiada chóh.

Taniec narodowy „choro“, ma trzy takty silnie markowane. Tańcza go wszyscy mło-

Pierwszym warunkiem zabezpieczenia się przeciw epidemii ospy, szkarlatyny i wielu innym jest częste a przynajmniej przed każdym jeżdzeniem, mycie rąk oraz częsta kąpiel przy użyciu ogólnie uznanych

1001

Przetłuszczonych mydeł Malinowskiego

karbolowe (60 h.), lysolowe (75 h.), kreolinowe (75 h.), formalinowe (90 h.). Dla osób z wrażliwą skórą i dla dzieci wyrobiamy Mydło borno-tymolowe (90 h.). Te mydła dają zupełną gwarancję zawartości środka odkażającego.

dzieci i dziewczęta razem, trzymając za pasy. Tworzy się z tego ogromne koło, w którego środku stoją muzycyanci: kobziarze lub skrzypacy (kobzary, guslary).

Wybitna cechą Bułgarów jest to, że nie znoszą obcych osadników po wsiach na gruncie. Kolonistów cudzoziemców ulewa wście, choć ogromne obszary ziemi, najurodzajniejszej w Europie, leżą oziębłe.

Po wojnie w roku 1877 Rosyjnacy, zachęcani klimatem i ziemią, próbowali zakładów folwarków (czajniki), ale dziś już po nich i śladu nie zostało.

Na pytanie: dlaczego nie puszczają na swoje ziemie cudzoziemców? — odpowiadają, że „urodzą się Bułgarzy, którzy tu będą orać”. To też gładzi ziemi w Bułgarii nie będzie nawet za 200 lat.

Ille wojna kosztuje?

Kilka cyfr z wojen: bałkańskiej, siedmiolietniej, francusko-niemieckiej, z Boerami i rosyjsko-japońskiej.

Ille wojna kosztuje kraj, ile, jaków rozpamiętać, cyfra określić nie podobna i żadna statystyka nie dokáže tego. Wojna to zło — dla wielu narodów i państw to koniec — które nawet zwycięzcom przez długie lata daje się odczuwać, pociągając bowiem za sobą nie tylko setki tysięcy ofiar w ludziach ale i pochłania miliony.

Jeden za statystyków niemieckich przyjąwszy za zasadę, że w obecnej wojnie bałkańskiej wydatek na jednego żołnierza wynosi 10 kor. dziennie (zółd, kosztu zużytych nabojów i t. p.) — obliczył jakie olbrzymie sumy wydatki dziennie każde z państw bałkańskich, a mianowicie: Turcyja przy 500.000 żołnierzy 5.000.000 kor. (dziennie), Bułgaria (350.000 żołnierzy) 3.500.000 kor., Serbia (160.000 żołnierzy) 1.600.000 kor., Grecya (100.000 żołnierzy) 1.000.000 kor. i Czarnogóra (45.000 żołnierzy) 450.000 kor. — razem suma kosztów wojennych walczących państw wynosi 11.350.000 kor. dziennie. Do dnia dzisiejszego wojna bałkańska pochłonęła już pokładną sumę, bo przeszło 250 milionów koron.

Najdawniejszą wojną, której koszt dokładnie obliczono jest „Wojna siedmiolietnia”. Przez kilka laty znaleziono mianowicie w archiwum wojskowym generalnego sztabu w Berlinie dokładnie zestawiony wykaz wydatków tej wojny, potwierdzony podpisem generalnego komisarza wojskowego w Massana. Według tego wykazu suma kosztów „Wojny siedmiolietniej” waha się między 26.500.000 a 25 mil. talarów i rocznie, a więc przeciętnie blizej 27 mil. talarów, czyli, że ogółem wydatki na wojnę wyniosły 175 mil., co po zamianie talarów na marki przy współmierzeniu różnicy wartości pieniądza wówczas a dziś daje kwotę 3.625 mil. marek. Siła walczących w „Wojnie siedmiolietniej” wynosiła przeciętnie 130.000 żołnierzy a więc na 1 żołnierza wypadła 3 marki (około 3 kor. 50 hal.).

Wojna francusko-niemiecka w r. 1870/71 kosztowała Niemców 1.750 mil. marek, Francuzów 1.529 mil. marek. W wojnie tej trwającej 10 miesięcy walczący po każdej stronie armia w sumie 1.000.000 żołnierzy, czyli że Niemcy wydawali na 1 żołnierza, czyli 6 Francuzi około 5 marek dziennie.

Nieproporcjonalnie do ilości wojska wydatki olbrzymie sumy Anglia na wojnę z Boerami. Koszta tej wojny przekroczyły bowiem kwotę 4400 mil. kor. Te olbrzymie koszta mają jednak swoje uzasadnienie. Wiel-

kie samy pochłonął transport armii i materjałów wojennych na plac boju.

Te same przyczyny (transport) tłomaczy w części koszta wojny i rosyjsko-japońskiej, która dla Rosyi dosięgły sumy 3.000 mil. kor. (Japonia wydała około 2.400 mil.), ale tylko w części, bo pokazało kwoty niemożliwe, jak wiadomo, w kieszeniach rządu.

Ille kosztować będzie jeszcze obecna wojna bałkańska — zaledwie będzie od tego, jak długo jeszcze będzie trwać. Zdumiewające świat cały zwycięstwa wojsk związków państw bałkańskich z jednej, a demoralizacja wśród wojska tureckiego z drugiej strony, zapowiadają jednak rychły zupełny pogrom Turcyi, a co za tem idzie: zakończenie obecnej wojny na Bałkanie. Czy pozoga wojenna z Balkanu nie przeniesie się i nie wybuchnie na nowem terenie — nie można dziś ani twierdzić, ani przeczyć. Sytuacja międzynarodowa w Europie jest naprężona.

„Związek Bałkański” i rozbiór Turcyi.

Belgradzki korespondent „Berl. Tagebl.,” kapitan marynarki Persius, opowiada historie dojecha do skutku koalicji Bałkańskiej. Stworzyli ją: Ferdynand Kobański i grecki minister Venizelos. Oba państwa porozumiały się co do rozgraczenia się swoich interesów w Macedonii. Państw Bułgaria zawarła pakt z Czarnogórą. Grudnicę pokonania nieporozumień serbsko-bułgarskich co do podziału Macedonii usunęli serbski poseł w Zofii Spaljkowicz i bułgarski poseł w Belgradzie Taszew. Najtrudniej było doprowadzić do porozumienia między Czarnogórą i Serbią. Umówiono się, że wojnę zacznie Czarnogóra, Serbia pospieszy z pomocą i weźmie udział w zajęciu sandzaka Nowobazarskiego. Serbia zastrzegła sobie Starą Serbie i port na Adrytyku, albo na morzu Jonskim, będący punktem końcowym przyszłej kolei Adryatyckiej, a więc zapewne San Giovanni di Medza, rząd serbski wolał port w zatoce Valodskiej, gdyż Włochy nie miały przeciwko temu. Sandzak Nowobazarski przynależał do Czarnogóry, żeby nie drażnić Austrii. Albania ma być podzielona między Serbie, Czarnogórę i Turcyę.

Oczywiście ten sposób podziału Turcyi jest tylko projektem, który w szczególach zapewne bardzo się zmieni. I tak słychać też o zamiarze utworzenia z Abanii osobnego księstwa etc. O podziale zaledwie ostatecznie przyszły kongres mocarstw.

Ratunek dwójga dziewcząt z płonącego gmachu.

(Patrz ilustrację na str. 9-6).

Podczas groźnego pożaru pierwszorzędnej restauracji w Park-rod w Nowym Jorku bardzo wiele dziewcząt, zajętych na wyższych piętrach zakonczyło swoje młode życie wśród okropnych cierpień, gnąc w ogień. Kilka z nich tylko dzięki wybitnej akcji ratunkowej strażi pożarnej udało uratować się z groźnego morza płomieni.

Rycina nasza, sporządzona według ilustracji zamieszczonej w dziennikach angielskich, przedstawia ratunek dwójga dziewcząt. Przy pomocy mocnej liny spuszcza strażak dziewczęta po drabinie ratunkowej — a obok innej niesie bezwładne ciało napółmarłej drugiej ofiary pożaru.

Majątek cesarza.

Cesarz Franciszek Józef I. oddzieliwszy się po oczu Ferdynanda 70—80 milionów szr. Majątek ten wzrósł oczywiście z biegiem lat znacznie, dzięki dobrej administracji, wzrastali jednak równocześnie rozmaite wydatki i obowiązki cesarza i dworu. Liata cywilna cesarza wynosi, jak wiadomo, 21 milionów koron. Jednym wydatkiem, niewątpliwie rosnącym i do połowy, jest choć części monarchii. Z tej listy idzie duża część na pokrycie emerytalnych członków domu cesarskiego. Istnieje błędne przekonanie, że apanaże arcyksięcia są równe i jednakowe. Arcyksięża Fryderyk, p. n. nie pobiera nic z listy cywilnej, nie posiada bowiem bardzo duży osobisty majątek, podobnie jest niezmierne majątyny arcyks. Eugeniusz. Apanaże innych arcyksiążąt są unormowane według wysokości osobistego ich majątku. Znaczny wydatek stanowi utrzymanie rozmaitych zamków i rezydencyj. W samym Wiedniu i okolicy są cztery zamki: Burg cesarski, Schönbrunn, Hofzordner i Luksenburg. Wiedeńskiemu cesarzowi są: praeski Hradczynie, zamki w Salzburgu, Innsbrucku, Peszcie, oraz kilkanaście innych mniejszych, wśród których przeważają zameczki myśliwskie. Samo utrzymanie Schönbrunnu kosztuje około 700.000 K., a ogrodów cesarskich 800.000 K. rocznie.

Budżet roczny stajni cesarskich doszedł w hr. do sumy pół miliona koron. Dołajny tego wydatków wielkie, coroczne subwencje, udzielane nadwornym teatrom, niezliczone dzieła miłośnictwa i zapomogi dla dzieci krajów i miast, nawiedzanych klęskami elementarnymi, te codzienne próby o wsparcia i dalki przy bndowie kościołów, a nawet synagog w całej monarchii, pensya wypłacana z cesarskiej skarżnicy wdom po wojskowym lub zasłużonym weteranom — a otrzymamy olbrzymie sumy rocznych rozchodów z majątków cesarza.

Największe latfundusze cesarskie znajdują się w Czechach, na Morawie i na Węgrzech; są one znakomicie administrowane, przynoszą jednak niewiele dochodu z powodu wyłączonej gospodarki rolnej, nie połączonej z przemysłem. Nadto posiadają cesarz jeszcze kilkanaście domów czynszowych w samym Wiedniu i znaczne kapitały w bankach.

12-letni hulaka.

Niezwykły oskarżony stawad w tych dniach przed trybunałem dla nieletnich w Berlinie. Był to 12-letni chłopiec o drobnej, wątłej budowie ciała — jednym słowem: dziecko, które nie miało jeszcze sposobności przyrzedzić się swojemu życiu, a właściwie najbliższemu otoczeniu. Tak można było sądzić patrząc na niepokojną jego postać. Ale w rzeczywistości było przeciwnie. Młolec ten pomimo 12 zaledwie lat życia miał już za sobą „burzliwą przeszłość”, jako złodziej i hulaka. Na drodze, która go zawiada przed krakki sądowa wszedł on nieślami, jak to zwykle bywa w podobnych wypadkach: do wycieczka do kopenhagi. Zaczął od tego, że wyciągał strzyżony drobne kwoty na jakocie, co jednak na krótko go tylko zadowoliło — toteż przed sądem stanął w niedługim czasie oskarżony o kradzież 6000 marek.

Bezsprowadzenie winę upadku chłopca ponosi jego stryj, którego pigulares był dla malca pokusa, ale nie tylko dlatego. Stryj obudził w nim także „zapal” do koni, co jego dziecinnyim myślam nadało zgubny kierunek.

Wojciech Gogol

Artystyczny Zakład galanteryjny introligatorski

Kraków, ul. Mikołajska L. 6.

od 1. października ul. Bracka 1. 13. Telefon 2459.

Absolwent wyższej szkoły zawodowej w Hamburgu i odznaczony pierwszą nagrodą miejskiego Muzeum przemysłowego w Krakowie, poleca wszelkie oprawy ozdobne i skromne. Pojednuczo i hurtownie po cenach bardzo umiarkowanych. Roboty na prownicę uskuteczna się terminowo. Posiada na składzie najnowsze materyaly. Przyjmuje obrazy do oprawy, posiada wielki wybór ram.

Listy z kraju.

Podczas żartobliwej rozmowy oświadczył on małcewie, że z powodu drobnej budowy ciała powinien zostać dżokejem, a w krótkim czasie stać się może bogatym i sławnym. Młody Otto (nazwa się Horódi) stracił stryjka wziętą na sery i następnego dnia udał się do szkoły jazdy konnej. Uczył się jeździć z takim zapalem i zapałowaniem, że w krótkim czasie był jednym z lepszych jeźdźców pomiędzy chłopcami. Do koni zapalił się i oddał musiał być na wszystkich wycieczkach. Ekscentryczne zachowanie się chłopca podczas biegów zwróciło uwagę pewnej damy, niejakiej Charoloty Vogel, która też wnet „zapiekowała“ się młodym „ciocią“. Odtąd wycieczka z nią stała na wycieczki i porażek grał w totalizator. Szczęście służyło mu, co znowu zwróciło na małego swego młodego człowieka, który przyjeżdżał do swego grona. Z wycieczek jechał wiec chłopiec w ich towarzystwie na koncycje a następnie na zabawę do nocnych lokali, gdzie przy szampanie zaczął z bliska przyglądać się życiu i wkrótce to sam srodkowemu stał się znanym jako najmłodszy i najmniejszy „kawaler“. Rodzicom towarzyszył, że dzień i noc przepędza u krewnych.

Miał ich wielu i rodzicom trudno było chłopca kontrolować (zwłaszcza, że małe kłopoty sprytnie), ale był tylko u stryja, któremu w nocy wyciągał z biurka pieniądze. Trwało to czas dłuższy, w końcu jednak stryj zaczął ukrywać troskliwość portfel (mieścił z niego po 300—500 marek) przed chłopcem i śledzić go. Młody złodziej zauważył to, „zerwał“ ze stryjem i postanowił w inny sposób zdobyć pieniądze na wycieczki. Zakradł się więc do pewnego rzemieślnika, ale tu przebywano go na poręczym nieznaku kradzieży.

Po przeprowadzonej rozprawie, podczas której młode opowiedział szczegółowo swoje życie — sąd skazał go na 2 miesiące aresztu.

Z Białej i okolicy. Korespondent nasz pisze: W kat. stow. rękodzielników odamywa 3 h. m. Komekwa o człowieku, który redagował gazete rol. Amatorzy wywiązali się z zadania b. dobrze, zaś pp. Plonka (wydawca) i Bąk (złodziej z okradzionym zarostem) zyskali znaczne oszczędności.

Zart przyczyną śmierci 23-letni Paweł Klis zajęty w fabryce mebli kąpiel w Łodogowicach kupiwszy od majstra Dudy stary rewolwer wyszedł do przedzieln. gdzie pracują dziewczęta i chcąc je przestraszyć zmierzść z żarciu, przycelem jednak przez nieostrożność pociągnął na siebie. Rewolwer wywalił, a kula ugodziła w pierś 17-letnią Teresę, córke pewniecznie poważanego p. Pawła Marka, kładąc ją trupem na miejscu.

Nieszczęśliwy wypadek w Brenia. Młodzi sędziarski Wiktor Polak we Fryzajcie przegladając broń otrzymaną do naprawy postrzelił przez niewagę obecnego w jego pracowni Szczerbe z Blichu tak fatalnie w pierś, że postrzelonego odwieziono w groźnym stanie do szpitala w Cieszynie.

T. S. L. na wsi. Z Żelazna piszą nam: Wioska nasza położona pod bokiem Żywca, dzieki pomocy osób szczerze sprawie oddanych a mieszkających w Białej może się obecnie dopiero pochlebnie Kolem T. S. L. O potrzebie założenia T. S. L. zwłoczdy coraz bliższejszy napływ nowych chładców i frekwencja na odczytach, z których ostatni p. Horódińskiego przybyłego pomimo awarii finiszowej z Białej, zgromadził bardzo liczne grono słuchaczy. Mieszkańcy wsi wzdzięgnięci za załadoczeniem na to placówkę oświatową.

Koło T. S. L. w Skawinie pragnąc przyjąć z czynną pomocą gl. zarządowi T. S. L. urozadzili dnia 3 h. m. kwestę z puzkami po całonocnym czasie. Ogół mieszkalców składał bardzo chętnie datki na ten cel. Zebrano 139 koron. Zbierający bardzo często słyszeli słowa pochwały, oraz życzenie, aby i inne

miejsceczka starały się przyjść z pomocą Tow. Szkoły Tułowej.

Zgiewiół w niepowolanie ręce ma przeżyć w niedługim czasie, jak donoszą „Nasze Źródło“. Mianowicie w drodze akcyj po 100 kor. ma się utworzyć kapitał 660.000 kor., o którego zebranie zabiega rozsyłaniem listami, w języku ruskim i polskim drukowanymi. ks. Roman Przynajski grecko-katolicki proboszcz w Zgiewiółowie wsi. Akcja ta prowadzona jest za zgodą dołbyczesowskich właścicieli.

Niedźwiedź z Zakopanego donoszą: We wsi Lutowianko odbyła się z rozkazem starostwa obławka na niedźwiedzie, które niszczyły owies. W obławie oprócz notabliwych i szandarmy, brało udział około stu ludzi. Pomimo strażów nie udało się niedźwiedzie w liczbie trzech starych i dwóch młodych uciekli.

Macierz szkolna w Cieszynie.

Z Zarządu Macierzy Szkolnej w Cieszynie donoszą nam: Tocząca się od lat kilku walka o utworzenie w Pietałwidzie publicznej szkoły polskiej a następnie o przyjęcie założonej tam w 1910 roku przez Macierz szkolną prywatną na koszt publiczny dobiega do końca. Wydział gminy, w którym większość posiadają Człedzi wzeszł pod naciskiem władz szkolnych na drogę kompromis z Intencją polską i Macierzą, a rezultatem nawiszący rokowań jest jednorodna uchwała Wydziału gminnego, postanawiająca przyjęcie klasowej szkoły Macierzy na koszt publiczny od roku szkolnego 1912/13. Szkoła w Pietałwidzie jest szkoła trzclia w zęglebin, karwińsko-ostrowskim przedłożoną z etatu Macierzy na etat publiczny. W 1908 bowiem roku przyjęta została szkoła w Lutyni Niecierpić, założona w roku 1905, a w roku 1908 szkoła w Graszowie, założona w roku 1909. Praktyka przyjęcia szkoły ma dużą wartość moralną dla ludności polskiej na Śląsku, ozna-

ROMANS I POWIŚĆ.
Biblioteka powieściowa „NOWINY“
wychodzi 3 razy na tydzień.

HISTORIA O JANASZU KORCZAKU
I O PIĘKNEJ MIECZNIKOWNIE. — Powieść z czasów Jana Sobieskiego
przez J. I. Kraszewskiego.

Każdy nowy abonent otrzymuje za
zapłatę bezpłatnie początek dru-
kujących się powieści.

— 16 —

wykurze, aż im ochota od zaglądania na moje gospodarstwo odpadnie.

Kobieta słuchała milcząca, podparła się na rękę i patrzyła w okno jak gdyby dawno widziała, że z nim ani się uczucie rozwinęło, ani go opamiętała nie potrafi.

Im dłużej chodził i myślał Dorszak, tem zdawał się mocniej obrażać i gniewem płonąć. Ruchy jego gwałtowne i cała postać przekonywały, że się powstrzymuje tylko, aby nie wybuchnął.

W tem kobieta wniosła rocznik, misę i miszkę. Dorszak spojrział tylko i rzucił się na stół, a psy z obu stron śladły, patrząc mu w oczy. Nim począł jeść dostał z szalki fiasko, wypił kieliszek i postawił ją przed sobą. Skutkiem poruszenia i napojów, iwaru mu cała się zaogniła... Straszny był — kobieta niekoniecznie nie spojrziała, odwracała oczy ze wstęśmianem.

— A ty jadasz? — spytał kobiety, zwracając oczy na nią.

— Nie głodnam — rzekła — trudno było czekać dzień cały.

Urwała natychmiast rozmowę.

— Dziś się znowu twoja chandra, widzę, napadła? — rzekł Dorszak.

— Takam ja dziś jak byłam wczoraj — odparła krótko.

— Człowiek do domu się przywlecze i nie ma do kogo gęby otworzyć, ani z kim pogadać uczciwie!

Kobieta rnszyła ramiomani i milczała. Dorszak, jakby dalej rozmowy prowadzić nie chciał, podniósł głowę ku drzwiom i począł wolać:

— Tatiana!

W progu ukazała się kobieta.

— Kłmnyś! — krzyknął...

Tatara z ciebie zrobił! — szepnęła siedząca na poduszkach — i netykto do kłmnyś, ale i do teci obydwaś nawykł.

Jakby nie słyszał tej wymówki Dorszak, zbliżył zamyślonu — kobieta przyniosła wysoka szklanę z białawym

— 13 —

— Ponoś jakiś Dorszak... niegdale dodał podróży.

Na chwile zamilkł rudy.

— No, to ja testem podstarości Dorszak...

Jeździec odwrócił się, usmiechnął, czapkę zdjął... i nie powiedział nic.

— Co to jest? w jaką to grę z sobą gramy? podchwycił Dorszak...

— W żadną — rzekł drugi — jadę do pana z listem od Jaśnie Wielmożnego Miecznika.

Słowa te zmieszaly nieco pana Dorszaka, na pozor się uspokoił i zgodniał.

— Także gadanie! — zawołał — ja — ja tu pan jestem z ręki Miecznika. — U nas sie ludzi luźnych wódcy dosyć, porządku pilnować muszę.

— Toć nie mówię nic — rzekł posłaniec — aleń was nie zna!

— Jeździec z mnią do zamku...

— To indziej obejrzał się na legmatycznego posła Dorszaka, na charty, które się w miasteczku rozporządzać zaczęły, świniak i kłusem pojechał przodem.

Drugi koniowi też dał ostrogę i w milczeniu ruszył za nim.

W miasteczku scena ta krótką już była ludzi z domostwo wywabiała. Zdyś stali przed karczinami, chłopak jakiś wyszorował się w rynek i chart go był już potarłmsi, gdy podstarości nań świniak! Czapki i jarmutki po drodze uchylały się i ludzie kłaniali się nisko. Od miasteczka droga nieco pod górę prowadziła na zameczek. Trzeba było przebywać chwycięszy się i lichej most, który pod konimi trząsł się cęły, naostatku furła sklepioną wjechał w podwódrze.

Tu, jak wprzódy na charty, Dorszak przeraźliwie świniak — i z pod szkapki wyskoczył chłop w koszuli zgrzebnej i wyrostek w świtce krótkiej, którzy konia wzięli. Zsiadał też już i posłaniec powoli, naprzód nieco koniowi popuszczając poprzę. Dopiero gdy tego dopinął, a zobaczył przed sobą podstarościem, stojącego z oznakami niecierpliwego oczekiwania, nie nie mówiąc począł dobywać z za

cza on bowiem porozumiesz się o jeden krok naprzód w walce o równoprawnienie i utrwalenie wiary w świętość słusznej sprawy. Mścisz, której wydatki dochodzą do 400.000 kor, ręcznie masz jednak i nadal liczyć na wydatną pomoc ze strony ogółu polskiego, a liczy na nie szczególnie w chwili obecnej, w której brak jej zupełnej funduszy na pokrycie najkonieczniejszych nawet wydatków.

Od redakcyi.

Każdy nowy czytelnik (nie tylko abonent) otrzyma na żądanie bezpłatnie początek drukowanych się w dodatkach do „Nowin” powieści:

„Pan Józef Reuletabelle u pana”

sensacyjnej powieści Gastona Leroux

oraz

„Historja o Janaszu Korczaku i o pięknej Miecznikównie”

przedraku jednej z najpiękniejszych i najbardziej wspaniałych powieści J. I. Krasińskiego, w obiegę księgarskim od dziesiątka lat zupełnie nie istniejącej. Należy kartką korespondencyjną żądać od administracji przysłańia początek obu tych powieści.

„Nowiny” przynoszą Czytelnikom pięć dodatków tygodniowo:

„Tydzień Humorystyczny” (we wtorek).

„Praktyczna Gospodyni” (we czwartek).

„Romans i Powieść” (3 razy w tygodniu).

Każdy kwartalny abonent otrzyma bezpłatnie „Kalendarz Powieściowo Nowin” ze zbiorem nowel „Przez lądy i morza”.

Dział zagadkowy, zamieszczać będzie stale w dodatku „Tydzień Humorystyczny”.

Otworzyłem kancelaryę adwokacką
ul. Grodzka 9.

Dr. Władysław Bartmański.

CHARLES

Kraków budynek cyrkowy
naprzeciw Parku Kraków.

W niedzielę 10 listopada

po południu o g. 4-aj, wieczór o g. 8-aj

Wielkie 2 przedstawienia

Dzieci niżej lat 14-tu i wojskowi
niżej feldfebla mają na przedsta-
wieniu po południu zniżone ceny.

Sprzedżz biletów od godz. 10-tej
bez przerwy przy kasie cyrkowej,
jakoteż w kasie zamawiań biletów
plac Maryacki 1. 9.

Godzienie od godziny 10-aj otwarty
Charles'a Park zoologiczny
Przeszło 200 egzotycznych zwierząt.
Wstęp 1 kor., dla dzieci 50 hal.

lekki jak pióro
elegancki!

frwalczy
od skóry

obcasów gumowych
weszycy są jednego zdania

Jako środek zabezpieczający przed choro-
bami narządów oddechowych i ochronny przed
poważnym cierpieniem jest uśmierczający szybko
kaszel i smaczny Thymolol Scillae, z apteki B.
Fragiera w Pradze. Znajdują się prawie we
wszystkich aptekach na składzie po K 2:20 za
fiasko. Należy dokładnie uważać na nazwę Thy-
molol Scillae.

Pierwotne dekoracye i urzadzania.

Odmianony medalem i krzyżem

Zakład pogrzebowy J. Horak

Kraków, ul. Mikołajska L. 14.

Telefon Nr. 248.

Najtańszy przewóz zwłok, ekshumacya

„ROMANS I POWIEŚĆ”
Biblioteka powieści „NOWIN”
wychodzi 3 razy w tygodniu.

HISTORIA O JANASZU KORCZAKU
I O PIĘKNEJ MIECZNIKÓWNE. — Powieść z czasów Jana Sobieskiego
przez J. I. Krasińskiego.

Każdy nowy abonent otrzyma na
żądanie bezpłatnie początek dru-
kowanych się powieści.

— 14 —

sukni zawinęły w chustę starannie papler, który panu Dor-
szakowi wręczył.

— Chodźcie za mną do zamku, to się tam w izbie na
dole rozopiszę — odezwał się podstarości.

— Dziękuję panu — odparł posłany, ale naprzód o koni-
u i jukach pomyśleć muszę.

Na to nic nie odpowiedział podstarości i ku zamkowi
poszedł szybko. Mrok padał, a w podwórzu murami osło-
nieniem ciemnawo się robić zaczynało. — Posłaniec wdał
się w rozmowę z parobkiem troszcząc się o konia. Sam zdjął
powoli juki, siódka jednak zrzucić nie dozwolił — dopóki
by szkap nie wypoczął.

Podstarości minawszy dół, po kamiennych schodach
szybko wszedł na piętro, a chary za nim pobiegły.

We drzwiach stała, nań oczekując kobieta... Spojrząwszy
na nią łatwo było poznać typ wchodni.

Srednich lat, niegdyś zapewne piękna bardzo, brunetka
z oczyma czarnemi, z brwiami obfitemi, rzymskiego nosa,
ust kształtnych, zdawała się zestarzała przedwczesnie, zmnożona,
chmurna, ale wyraz energii wielkiej przetrwał w całej fizy-
onomii. — Głowę bujnymi-okrytą włosami, które się z pod
jedwabniej chustki wymykały rozrzucone, miała dumnie do
góry. Miała na sobie odzież białą, a na niej z turkiewkiej ma-
teryi obszerny kaftan. Ciekawemi oczyma nie nie mówiąc,
mierzyła wchodzącego i list, który trzymał w ręku.

Jakby się domyślał, że ja we drzwiach znalazł, podni-
osił głowę także, ale się nie podziwował nawet. Spokojnie
jego wizerunek, kobieta odeszła, zostawiając drzwi otwarte.
Icha, do której wszedł za nią Dorzszak, była obszerna, a za
nią ukazywały się dalsze, dźwiękami zastawione sprzętami,
pomiędzy którymi turkiewkie lufny, sofy i niskie stoły odbijały
od starych krzesel i szaf ciemnych.

Kobieta zatoczywszy ręce na piersi padła na niskie sie-
dzenie. Dorzszak chodząc zamysłowy.

— Głodny jestem jak pies... i psy też głodne być mu-
szą — odezwał się zlanym językiem rusko-polskim.

— Zaraz ci jeść dadzą — obojetnie odpowiedziała ko-
bieta i podniosły głos zawołała — Tatiano!

— 15 —

Nieruchło włożyła się kobieta opasła w bardzo za-
niebdanym stroju i potoczyła oczyma.

— Jeść! — krzyknął Dorzszak, siadając za stół i światła,
a przedź.

Rozmiał był już pieczeń i niecierpliwie usiłował czy-
tać, ale mrok nie dopuszczał; list rzucił na stół.

— Miecznik człowieka z listem przysłał mruknął, co
mu tam do głowy przyszło, on sobie zawsze myśli, że jest
tu panem. Ha! ha!

— A któż? odezwała się kobieta.

Dorzszak się rozśmiał i w piersi palcem stuknął.

— Któż jeśli nie ja! Kto tu sztyl nastawia tyle lat, aby
się w tej dziurze ukrywać? Zje karta, jeśli mi ją z ręką nazad
wydrze.

Kobieta ramionami ruszyła.

— Jak mi raz dał tu wleźć, nie wykurzy mnie tak fa-
two — mówił, nie zważając, jakby do siebie, Dorzszak.
Zeżech to mu tam z listem zapłać... ale nie darmo pra-
cował, aby druzdy krzostali. Odzie człowieka lat tyle siedzi
i haruje, to sobie własność przeżyć musiał wysiedzieć.

Czego on odemnie chce...

Kobieta patrzyła na mówiącego, jakby z politowaniem,
ale nie mówiła już nic.

W tej chwili wniosła kobieta świecę i postawiła ją na
stole. Dorzszak porwał list, począł go czytać, brwi mu się
ściągaly, potęł i rzucił go znnowu na stół — począł cho-
dzić — potem wziął piśmo, aby je jeszcze raz odczytać
i powtórnie odczytał niem od siebie, ręce w kieszenie włożył
i przechadzał się cichymy.

— Ale tego, tom się nie spodziewał — zawołał nagle,
stając przed kobietą, wszak to Miecznikowa z całym dwo-
rem jedzie do Gródka.

Począł się śmiać.

— Daliłpan, zabawna historyja! Herod baba... Zdjaje im
się, że wszystkich Tatarów zabrał z sobą Kara Mustafa, i że
za to juk u Boga tu przed siebie siedzieć można.

Zobaczemy...

— Ale ja ich tu mieć nie chcę — dodał — i przedko

Powrotna fala bandytyzmu.

W ubiegłą niedzielę o g. 10 wiecz. silny oddział policyjny otoczył dwupiętrowy dom przy ul. Dzielnej w Łodzi gdzie, jak doniesiono policyjnie, w mieszkaniu Gorzkiego, robotnika fabrycznego, ukrywali się bandyci.

Najpierw zapukali do drzwi mieszkania parterowego komisarza policyjnego Mrowca. Jeden z bandytów otworzył drzwi i ujrzawszy komisarza, strzelił do niego z rewolwera kładąc go trupem na miejscu.

Wywiązała się natychmiast strzelanina pomiędzy policyją a bandytami. Podczas tej strzelaniny zraniono podoficera żandarmeryi Wasilike i ajenta policyjnego Śledzieja.

Następnie dwu bandytów wykastrowano przez okno i skierowało się w stronę lasu miejskiego. Policyja pusiła się za nimi w pogon.

Na rogu ul. Zagajnikowej zabito jednego z bandytów, znanego pod pseudonimem „Sęp” wraz z innymi bandytów ciężko zraniono.

Rannych bandytów przewieziono pod silną eskortą do szpitala Aleksandrowskiego.

Aresztowano jeszcze właściciela mieszkania, w którym ukrywali się bandyci, oraz dwu, znajdujących się tam nieznanymi mężczyznami.

Zabity komisarz Mrowca był kapitanem gwardyi w Warszawie, a od roku pełnił obowiązki komisarza policyjnego w Łodzi.

Aresztowany w niedzielę bandyta Piątek przyniósł się w śledztwie do 28 zbrodni, popełnionych w ostatnim roku. Piątek stał na czele organizacji bandyckiej, która dokonała szeregu zamachów i kradzieży w Łodzi i w okolicy.

Ze świata.

Ronikeryada. Ostawiony br. Bogdan Ronikier sprzedając swą majątek Łuszczew, położony w Chelmiezczyźnie, rosyjskiemu Bankowi wzięciałkami, ponieważ ten bank owarował cokolwiek wyższą cenę niż polski nabycyca, który o ten majątek konkurował. Za wstęp do tej transakcyi uważać należy fakt,

że br. Ronikier, zostający na wolnej stopie do czasu rozstrzygnięcia swaj sprawy przez senat o zamordowanie swzawra Chrzysznowskiego, podejmował o siebie w tych dniach gubernatora lubelskiego i powiatowego naczelnika strazy ziemskiej.

Kara Bicia. Angielska isba gmin przyjęła 287 głosami przeciwko 44 zasadę, dopuszczającą karę piętni przeciwko t. zw. apaszom w razie reocydyi, a 198 głosami przeciwko 132 rozstrzygła tę karę za wszystkie przewinienia karne pewnej kategorii.

Rozwody w Ameryce. Dwa tysięce rozwodów w ciągu jednego roku 1911 udzielono w Stanach Zjednoczonych. Liczba ta jest siedm razy więzszą niż liczba rozwodów w całej Europie w tymże roku, pomimo że Europa conajmniej siedmiokrotnie posiada wiejszą ludności niż Stany Zjednoczone.

Za stałą pensyą miesięczną poszukuje się chłopców. Wiadomość w administracyi „Nowin” ul. św. Gertrudy 10.

C. k. austriackie koleje państwowe

Wyciąg z rozkładu jazdy

ważnego od 1-go października 1912 r. (czas środkowo-europejski).

Ochodzą z Krakowa:		Przychodzą do Krakowa:	
12:01	w nocy (osob.) do Nowego Sącza, Suchy i do Zakopanego.	3:00	pop. (osob.) do Tarnowa, Szczuczyna, Stróż, Jasła.
12:20	w nocy (osob.) do Podwołoczysk.	3:45	pop. (osob.) do Zakopanego, tylko w każdy dzień poprzedni przed niedzielą i świętem, a od 15 czerwca codziennie.
12:50	w nocy (pojeźdż. posp.) do Wiednia, Opawy, Olomuńca, Berna, Wrocławia.	5:40	pop. (osob.) do Tarnowa, Rzeszowa, Stróż, Nowego Sącza.
3:14	w nocy (posp.) do Czerniowic.	6:00	wieczór (osob.) do Wiednia, Szczakowy, Wrocławia, Granicy, Warszawy.
3:53	rano (posp.) do Wiednia, Opawy, Berna, Olomuńca, Mysłowic, Szczakowy, Wrocławia, Bielska (połączenie do Warszawy).	6:55	wieczór (osob.) do Tarnowa.
4:20	rano (osob.) do Oświęcimia.	7:56	wieczór (osob.) do Suchy, Zwardonia, Żywca, Gorlic, Zagórza i Przemysła.
5:30	rano (osob.) do Wiednia, Opawy, Berna, Olomuńca, Mysłowic, Szczakowy, Wrocławia, Bielska, Warszawy.	8:00	wieczór (osob.) do Kocmyrzowa.
6:45	rano (posp.) do Lwowa i Podwołoczysk, Jasła, Chyrowa, Strzyja, Stanisławowa, Husiatyna, Sokala, Kopyczynie i Czerniowic.	8:43	wieczór (expres) do Lwowa, Ickan, Bukaresztu, Konstancji i Konstantynopola.
6:52	rano (posp.) do Wiednia, Szczakowy, Wrocławia, Żywca, Bielska, Koszyc, Opawy, Berna, Olomuńca, Trenczyn-Cieplie.	9:00	wieczór (osob.) do Lwowa, Podwołoczysk, Ickan i Wieliczki.
7:50	rano (osob.) do Lwowa i Podwołoczysk (połączenie do Stanisławowa, Strzyja, Nadbrzezia, Rawy Ruskiej).	10:15	wiecz. (posp.) do Wiednia, Szczakowy, Bielska, Wrocławia, Opawy, Berna, Trenczyna, Cieplie.
8:15	(osob.) do Kocmyrzowa i Mogily.	10:30	wiecz. (osob.) do Lwowa, Podwołoczysk, Nadbrzezia, Sokala, Stanisławowa, Brodów, Nowego Sącza, Wieliczki.
8:35	rano (miesz.) do Wieliczki.	10:34	wiecz. (posp.) do Wiednia.
8:43	rano (osob.) do Suchy, Wadowic, Zwardonia, Żywca, Gorlic, Zagórza, Lwowa i Kocmyrzowa.	11:05	w nocy (osob.) do Wieliczki.
	przedpół (osob.) do Lundenburga, Mysłowic, Wrocławia, Warszawy, Żywca, Opawy, Berna, Olomuńca, Cieplie.	Przychodzą do Krakowa:	
10:45	przedp. (osob.) do Podwołoczysk, Stanisławowa, Jasła, Stróż, Sokala, Strzyja, Kopyczynie, Grywałowa.	12:40	w nocy (posp.) z Lwowa.
1:15	popół (osob.) do Skawiny, Oświęcimia.	3:07	w nocy (posp.) z Wiednia, Berna, Olomuńca, Opawy, Wrocławia, Bielska.
1:30	popół (miesz.) do Wieliczki.	3:39	rano (osob.) z Podwołoczysk.
1:42	pop. (osob.) do Mogily i Kocmyrzowa.	4:57	rano (osob.) z Lwowa, Podwołoczysk, Brodów, Ickan, Czerniowic, Jasła, Chyrowa.
1:67	pop. (osob.) do Wiednia, Mysłowic, Żywca, Wrocławia, Opawy, Berna, Olomuńca, Tepla-Trenczyna-Cieplie.	5:25	rano (posp.) z Wiednia.
2:33	pop. (posp.) do Wiednia.	5:55	rano (posp.) z Wiednia. Połączenie z Berlinu i Wrocławia przez Bogumina.
2:51	pop. (blyskawiczy) do Lwowa (z poląc.)	6:00	rano (osob.) z Nowego Sącza i innych miast przez Suchy.
		6:32	rano (expres) z Ickan, Lwowa, Bukaresztu.
		7:30	rano (miesz.) z Wieliczki.
		7:42	rano (osob.) z Kocmyrzowa i Mogily.
		7:55	rano (osob.) z Oświęcimia.
		8:18	rano (osob.) od 1 czerwca do 30 września włącznie z Tarnowa.
		8:45	rano (osob.) z Podwołoczysk, Lwowa i Nowego Sącza.
		8:45	rano (osob.) z granicy Polacy z Warszawy.
		8:30	rano (osob.) z Wiednia, Berna, Olomuńca, Opawy, Wrocławia, Bielska.
		11:20	przedpół (miesz.) z Wieliczki.
		12:50	przedp. (osob.) z Wiednia, Olomuńca, Berlinu, Warszawy.
		1:30	pop. (osob.) z Kocmyrzowa i Mogily.
		1:10	popół. (osob. sezon.) z Tarnowa w niedzielę, w czwartki i święta.
		1:24	pop. (osob.) z Lwowa.
		2:05	pop. (osob. sez.) z Zakopanego.
		2:20	pop. (blysk.) z Lwowa.
		2:45	pop. (posp.) z Wiednia.
		3:30	pop. (osob.) z Wieliczki.
		4:45	pop. (osob.) z Husiatyna i innych miast na linii transwersalnej przez Suchy.
		4:52	pop. (osob.) z Lundenburga, Berna, Tepla-Trenczyna-Cieplie, Wrocławia, Żywca.
		5:50	rano (osob.) z Tarnowa, Nowego Sącza, Stróż i Jasła.
		6:15	wiecz. (osob.) z Wieliczki.
		6:26	wiecz. (osob.) z Lwowa, Podwołoczysk (połączenie od Tarnobrzega, Zagórza, Jasła i Budapestu).
		7:08	wiecz. (osob.) z Kocmyrzowa.
		8:10	wiecz. (posp.) z Wiednia, Berna, Trenczyna-Cieplie, Olomuńca, Opawy, Wrocławia.
		9:10	wiecz. (osob.) z Oświęcimia i Alwernii.
		9:24	wiecz. (posp.) z Podwołoczysk, Lwowa, Ickan Tarnobrzega, Nadbrzezia, Nowego Sącza.
		9:38	wiecz. (osob.) z Wiednia, Berna, Bielska Olomuńca, Opawy, Wrocławia, Żywca.
		10:45	wiecz. (osob.) z Rzeszowa i Wieliczki.
		11:15	w nocy (osob.) z Now. Sącza i Zakopanego.
		11:38	w nocy (posp.) z Wiednia, Berna, Olomuńca, Opawy, Koszyc, Bielska, Szczakowy, Warszawy.

Filia c. k. uprzywilejowanego

Galiczyjskiego Akcyj. Banku Hipotecznego w Krakowie

sprzedaje wagonami

Wapno i węgiel krajowy i górnośląski.

Od 1. października br. otwiera dla detalicznej sprzedaży skład węgla, drzewa opałowego, wapna niegaszonego i gaszonego na tak zwanym placu drzewnym, naprzeciw nowego dworca towarowego, dojazd ulicą Warszawską.

